

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน
ในจังหวัดสงขลา

CIRCUMSTANCES OF RELATIONSHIP BETWEEN PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS AND COMMUNITIES IN SONGKLA PROVINCE

จิราพร ศาสน์ประดิษฐ์
JIRAPRON SATPRADIT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-766-3

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน
ในจังหวัดสงขลา

CIRCUMSTANCES OF RELATIONSHIP BETWEEN PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS AND COMMUNITIES IN SONGKLA PROVINCE

จิราพร ศาสน์ประดิษฐ์
JIRAPRON SATPRADIT

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 43341
วัน, เดือน, ปี 29 ส.ค. 2545

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2545

ISBN 974-648-766-3

COPYRIGHT 2002

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

CIRCUMSTANCES OF RELATIONSHIP BETWEEN PRIVATE VOCATIONAL
SCHOOLS AND COMMUNITIES IN SONGKLA PROVINCE

JIRAPRON SATPRADIT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2002

ISBN 974-648-766-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา
นักศึกษา	นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์
รหัสประจำตัว	42064155
ปริญญา	ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การบริหารอาชีวศึกษา
พ.ศ.	2545
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.สมพร ไชยะ
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม	ดร.วีรวัฒน์ วรรณศิริ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ในด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การให้ความรู้และบริการชุมชน การได้รับความรู้ และบริการจากชุมชน และการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร และครูอาจารย์ โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในจังหวัดสงขลา 16 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 66 คน และครูอาจารย์จำนวน 242 คน รวมทั้งสิ้น 308 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ ซึ่งมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 สอบถามระดับปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ F-test และทดสอบภายหลัง โดยใช้วิธีการของ Scheffe' วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังนี้ ด้านการได้รับความรู้และบริการชุมชน ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม และด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการให้ความรู้และบริการชุมชนมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2. จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์มีระดับปฏิบัติโดยภาพรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้นด้านการอนุรักษ์ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม

3. จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่ามีระดับปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

4. จำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า มีระดับปฏิบัติโดยภาพรวมต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าแตกต่างกันทุกด้าน ยกเว้นด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน

Thesis Title	Circumstances of Relationship Between Private Vocational Schools and Communities in Songkhla Province
Student	Miss. Jiraporn Satpradit
Student ID.	42064155
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2002
Thesis Advisor	Associate Professor Dr. Somporn Chaiya
Thesis Co-advisor	Dr. Werawat Wannasiri

ABSTRACT

This research was aimed at studying performance according to circumstance of relationship between private vocational schools and communities in Songkhla province under these components; cooperation development between schools and communities, passing knowledge and services to communities, acquiring knowledge and services from communities, and conserving religions and cultures. The research was also aimed at comparing performance according to circumstance of relationship between private vocational schools and communities in terms of the following variables; positions, working experience, and school sizes.

The research sample included 308 subjects; 66 private vocational school administrator, and 242 teachers. The data collection instrument was a rating scale questionnaire with two parts; part one asking about personal data of the respondents, and part two asking about performance according to circumstance of relationship between private vocational schools and communities in Songkhla province. The collected data were analyzed through SPSS for windows, and into statistics namely; frequency, percentage, mean, and standard deviation. The F-test together with Scheffe' method was employed for hypothesis testing.

The results revealed that;

1. For overall, performance according to circumstance of relationship between private vocational schools and communities was at a high level. When individual components was analyzed, it was found that the performance under the following components was at a high level; passing knowledge and services to communities, conserving religions and cultures, and cooperation development between schools and communities, while that under a component namely acquiring knowledge and services from communities was at a moderate level.

2. For overall, the private vocational school administrator and teachers who differed in terms of positions indicated a significant difference in their perceptions of performance according to circumstance of relationship between private vocational schools and communities. When individual components were analyzed, it was found that they indicated a significant difference in their perceptions of the performance under the components namely; cooperation development between schools and communities, passing knowledge and services to communities, and acquiring knowledge and services from communities. They indicated no significant difference in their perceptions of the performance under a component called conserving religions and culture.

3. For overall and individual components, the vocational school and administrators and teachers who differed in terms of working experiences indicated no significant difference in their perceptions of the performance.

4. For overall, the vocational school administrators and teachers who differed in terms of school sizes indicated a significant difference in their perceptions of the performance. When individual components were analyzed, it was found that they indicated a significant difference in their perceptions of the performance under the following components; cooperation development between schools and communities, acquiring knowledge and services from communities, and conserving religions and cultures. They indicated no significant difference in their perceptions of the performance under a component called passing knowledge and services to communities.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก รศ.ดร.สมพร ไชยะ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจ แก้ไขข้อบกพร่อง ให้กำลังใจและติดตามผลการดำเนินการวิจัย ด้วยความเมตตา ห่วงใยศิษย์โดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

กราบขอบพระคุณ ดร. วีรวัฒน์ วรรณศิริ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

กราบขอบพระคุณคณาจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทุกท่านที่กรุณาอบรมสั่งสอน ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ แก่ศิษย์เป็นอย่างดี

กราบขอบพระคุณอาจารย์เชน สุขสวี่ อาจารย์บำเพ็ญ ไมตรีโสภณ ที่คอยช่วยเหลือทั้งด้านทุนการศึกษา ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจในการศึกษา รวมทั้ง ครูอาจารย์แผนกวิชาการ โรงเรียนหาดใหญ่บริหารธุรกิจนานาชาติทุกท่าน ที่ช่วยเหลือในการศึกษามาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญู กตเวทิตา บูชาแก่คุณบิดา มารดา อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

จิราพร ศาสน์ประดิษฐ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง.....	VIII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 การจัดการอาชีวศึกษา.....	9
2.2 สถานศึกษากับชุมชน.....	12
2.3 หลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	18
2.4 สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.....	22
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	41
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	41
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	81
5.2 สมมติฐานการวิจัย.....	81
5.3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	81
5.4 สรุปผลการวิจัย.....	82
5.5 อภิปรายผลการวิจัย.....	84
5.6 ข้อเสนอแนะ.....	97
บรรณานุกรม.....	99
ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	106
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	114
ประวัติผู้เขียน.....	140

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1	แสดงจำนวนครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลาจำแนกแต่ละโรงเรียน.42
4.1	แสดงจำนวน และค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน.....48
4.2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน.....49
4.3	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน.....51
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน.....53
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม.....55
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม.....57
4.7	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน.....58
4.8	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความ สัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตาม ตำแหน่ง ด้านการให้ความรู้และพัฒนาชุมชน.....60
4.9	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน.....62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่งด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม.....	64
4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่งในภาพรวม	65
4.12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประเภทการทำงาน ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน.....	66
4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประเภทการทำงาน ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน.....	68
4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประเภทการทำงาน ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน.....	70
4.15 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประเภทการทำงาน ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	72
4.16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประเภทการทำงาน ในภาพรวม.....	74
4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวม	75
4.18 เปรียบเทียบรายค่าของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวม.....	76

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.19 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน.....	77
4.20 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน.....	78
4.21 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน.....	79
4.22 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม.....	80

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเอง ตลอดชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตเมื่อแรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่าง ๆ ที่จะดำรงชีพ และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข จึงเห็นได้ว่าการศึกษากับประชาชนหรือชุมชนนั้นต้องพัฒนาไปด้วยกัน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการบริหารการศึกษาในยุคปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง เพราะโรงเรียนต้องอาศัยทรัพยากรจากชุมชนมาช่วยพัฒนาโรงเรียนและชุมชนก็อาศัยประโยชน์จากโรงเรียนในการเพิ่มความรู้ใหม่ ๆ ในด้านข่าวสาร การปรับปรุงวิธีการ การประกอบอาชีพ ซึ่งช่วยให้คนในชุมชนได้ใช้ความรู้นั้นมาปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

ซึ่ง ภาณุวัฒน์ ภัคตวิงศ์ (2541 : 28) ให้ความเห็นว่าหัวใจของการศึกษา คือ การกระจายอำนาจทางการศึกษา ซึ่งหน่วยงานระดับล่างสุดหรือสถานศึกษาจะเป็นผู้จัดการบริหารการศึกษาให้แก่เยาวชนในท้องถิ่น การดำเนินการดังกล่าวจะเกิดขึ้นทำให้ทุกฝ่ายในท้องถิ่น (Stakeholder) ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการในลักษณะการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมตรวจสอบ ประเมิน และพัฒนา โดยอาศัยองค์กรชุมชนในรูปคณะกรรมการโรงเรียน (School Council) เป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 29 ที่ว่า ให้สถานศึกษา ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันการศึกษา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมทั้งหาวิธีสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ พัฒนาระหว่างชุมชน จึงเห็นได้ว่า การให้ชุมชนและผู้ปกครองมีส่วนร่วมและมีหน้าที่ในการจัดการศึกษา ถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกคน ในสังคมได้ทราบ เกิดความตระหนัก และรับผิดชอบร่วมกัน เพราะการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for all) ดังนั้นปวงชนจึงต้องร่วมกันจัดการศึกษา (All for Education) เพื่อพัฒนาสังคมด้วย

ในช่วงของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ระยะที่ 8 (2540-2544) ซึ่งกำหนดเน้นให้ "คน" เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และกรมอาชีวศึกษา กำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดเปิดกว้าง

ทางการศึกษาให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกรูปแบบ กระบวนการและทิศทางการศึกษาได้ตามความต้องการ มุ่งเน้นพัฒนาคน โดยใช้กระบวนการของการศึกษา ปรับบทบาทเชิงรุกและเชิงสร้างสรรค์ให้เป็นสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ในยุคข้อมูลข่าวสาร การจัดการอาชีวศึกษาจากนี้ไป ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์ และเห็นด้วยกับการเปิดโอกาสของการมีส่วนร่วมของสังคมดังกล่าว พร้อมทั้งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการกระจายอำนาจการบริหาร การจัดการศึกษาไปยังชุมชน ให้ประชาชนและองค์กร มีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ อย่างเหมาะสม (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 7) เพื่อให้สนองต่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ระเบียบที่ 8 (2540-2544) ดังนั้น โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหาร กระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีมาตรฐาน และส่งผลให้นักเรียนได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษา สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้กล่าวไว้ในมาตรา 44 คือให้สถานศึกษาเอกชน เป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าการจัดการศึกษาในปัจจุบันนี้จะต้องแสวงหาความร่วมมือกับชุมชนในท้องถิ่น จึงทำให้การบริการ และการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนต้องมีความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่นอยู่เสมอ (พนม พงษ์ไพบูลย์. 2532 : 18) การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมายังขาดการมีส่วนร่วม และไม่สัมพันธ์กับชุมชนเท่าที่ควร เพราะถึงแม้ผู้บริหารโรงเรียนจะให้ความสำคัญกับการบริหารงานโรงเรียนกับชุมชนมากก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติจริงยังทำได้น้อย เช่น การให้บริการอาคารสถานที่ การนำแหล่งทรัพยากรในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนก็ยังไม่มากนัก (ใจทิพย์ เชื้อรัตนวงษ์. 2533 : 51) สอดคล้องกับ กิตติโชค ห้อยยี่ภู่ (2537 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้วิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในโรงเรียนเพื่อพัฒนาชนบทพบว่าปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนระบุว่า ปัญหาเกิดจากผู้บริหารให้ความสำคัญต่องานด้านความสัมพันธ์โรงเรียนกับชุมชนน้อย ประชาชนไม่สนใจกิจกรรมของโรงเรียนเท่าที่ควร

จังหวัดสงขลาได้มีการประเมินคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนในปี 2539 พบว่า ผลการประเมินคุณภาพ 36 โรงเรียนได้ค่าเฉลี่ยตามงานต่างๆ ดังนี้ คือ งานด้านบริหารทั่วไป 4.13 งานธุรการ 4.08 งานวิชาการ 4.05 งานปกครอง 4.00 งานโรงเรียนกับชุมชน 3.39 และงานบริหารอาคารสถานที่ 4.00 (สำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดสงขลา . 2539 :8-52) จากผลการวิจัยจะสังเกตได้ว่างานโรงเรียนกับชุมชนมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกงานเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ

จากสภาพดังกล่าวจะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชนยังปฏิบัติในระดับต่ำ ผู้วิจัยในฐานะบุคลากรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา และกำลังศึกษาเกี่ยวกับการบริหารอาชีวศึกษา จึงสนใจศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา เพื่อนำข้อมูลต่าง ๆ ใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานด้านชุมชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ส่งผลต่อการจัดการเอกชนอาชีวศึกษาในอนาคตให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับ ชุมชน ในจังหวัดสงขลา 4 ด้าน คือ การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การให้ความรู้และการบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน การอนุรักษ์ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพความสัมพันธ์ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลาทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และ ขนาดของโรงเรียน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ กับชุมชน ต่างกัน
2. ผู้บริหาร และครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ กับชุมชน ต่างกัน
3. ผู้บริหาร และครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ กับชุมชน ต่างกัน

1.4 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ยึดกรอบแนวคิดของการประเมินสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทานประเภทสถานศึกษาวิชาชีพ ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดทำขึ้นทำระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยรางวัลพระราชทาน พ.ศ. 2534 ซึ่งได้กำหนดด้าน

ที่จะประเมินไว้ในด้านที่ 3 ซึ่งกล่าวถึงความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 4
ด้านดังนี้ (กรมวิชาการ, 2534 : 2)

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
2. การให้ความรู้และบริการชุมชน
3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน
4. การอนุรักษ์ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน
ในจังหวัดสงขลา โดยศึกษาด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
2. การให้ความรู้และบริการชุมชน
3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน
4. การอนุรักษ์ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม

1.5.1 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในจังหวัดสงขลาจำแนกได้ดังนี้

- 1) ตำแหน่งแบ่งเป็น
 - 1.1 ผู้บริหาร
 - 1.2 ครูอาจารย์
- 2) ประสบการณ์การทำงานแบ่งเป็น
 - 2.1 ต่ำกว่า 10 ปี
 - 2.2 ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป
- 3) ขนาดของโรงเรียนแบ่งเป็น
 - 3.1 ขนาดเล็ก
 - 3.2 ขนาดกลาง
 - 3.3 ขนาดใหญ่

1.5.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชน

อาชีวศึกษากับชุมชนจังหวัดสงขลา ใน 4 ด้านคือ

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน
2. การให้ความรู้และบริการชุมชน
3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน
4. การอนุรักษ์ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม

1.5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร จำแนกออกเป็น 2 กลุ่มคือ

1.1 ผู้บริหาร ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตก่อตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา

ผู้จัดการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 16 โรงเรียนรวม 80 คน

1.2 ครูอาจารย์ ได้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอน ในโรงเรียนเอกชน

อาชีวศึกษา จำนวน 16 โรงเรียน รวม 696 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.1 ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาด

ของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan จำนวน 66 คน

2.2 ครูอาจารย์ ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่างตามตาราง Krejcie

and Morgan จำนวน 242 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นจำนวนทั้งหมด 308คน

1.5.3 ขอบเขตพื้นที่หรือสภาพทางภูมิศาสตร์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยเฉพาะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา รวม 16 แห่ง ซึ่งเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วยสถานศึกษาดังนี้

1. โรงเรียนเทคโนโลยีช่างกล
2. โรงเรียนพณิชยการสงขลา
3. โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี
4. โรงเรียนบริหารธุรกิจวิทยา
5. โรงเรียนบริหารธุรกิจสงขลา
6. โรงเรียนวชิราโปลีเทคนิค
7. โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมหาดใหญ่

8. โรงเรียนพณิชยการหาดใหญ่
9. โรงเรียนเพชรสยามพณิชยการ
10. โรงเรียนส่องแสงพณิชยการ
11. โรงเรียนหาดใหญ่บริหารธุรกิจ นานาชาติ
12. โรงเรียนหาดใหญ่อำนวยวิทย์บริหารธุรกิจ
13. โรงเรียนหาดใหญ่อำนวยวิทย์พณิชยการ
14. โรงเรียนอุดมศึกษาพณิชยการ
15. โรงเรียนแจ้จ้งบริหารธุรกิจ
16. โรงเรียนช่างกลภาคใต้เทคโนโลยี

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. **สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน** หมายถึง สิ่งที่ทำอยู่ หรือสิ่งที่เป็นจริงในปัจจุบัน เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในด้านความสัมพันธ์เกี่ยวกับ 1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน 2. การให้ความรู้และบริการชุมชน 3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน 4. การอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

2. **โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา** หมายถึง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลาที่เปิดสอนด้านอาชีวศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มาตรา 15(1) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2535 ในความควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 16 โรงเรียน

3. **ขนาดของโรงเรียน** หมายถึงโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันตามเกณฑ์กำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยถือหลักเกณฑ์ดังนี้(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน)

1. **โรงเรียนขนาดเล็ก** หมายถึงโรงเรียนที่มีนักเรียนที่กำลังศึกษา ตั้งแต่ 1-570 คน
2. **โรงเรียนขนาดกลาง** หมายถึงโรงเรียนที่มีนักเรียนที่กำลังศึกษา ตั้งแต่ 571-1,140 คน
3. **โรงเรียนขนาดใหญ่** หมายถึงโรงเรียนที่มีนักเรียนที่กำลังศึกษา ตั้งแต่ 1,141คนขึ้นไป

4. ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งงาน ในสถานศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่
แบ่งเป็น

1. ผู้บริหาร ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2535 หมายถึงผู้รับใบอนุญาต จัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้จัดการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายกิจการ
นักศึกษา

2. ครูอาจารย์ หมายถึงบุคลากรทางการศึกษาที่ทำหน้าที่ในการสอนทั้งในระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ

5. ประสบการณ์การทำงาน หมายถึง ประสบการณ์ การทำงานในด้านการศึกษา
หรือด้านการสอน โดยแบ่งเป็น

1. ต่ำกว่า 10 ปี
2. ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

6. ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยในพื้นที่เดียวกันหรือท้องถิ่นเดียวกัน โดยมีความ
เกี่ยวพันกันทางจารีตประเพณี วิถีชีวิต มีขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และวิถีการดำเนิน
ชีวิตใกล้เคียงกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

7. การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง
การดำเนินงานของผู้บริหาร และ ครูอาจารย์ ที่จะเอื้ออำนวยประโยชน์ และให้ความร่วมมือซึ่งกัน
และกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ซึ่งประกอบ
ด้วย 4 ด้าน

1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน หมายถึงการร่วมกันระหว่าง
สถานศึกษากับชุมชน สถานศึกษากำหนดแผนงานและโครงการสอดคล้องกับปัญหาความ
ต้องการของชุมชน มีคณะกรรมการดำเนินการประกอบด้วยบุคลากรจากชุมชน และการประสาน
งานเป็นไปอย่างราบรื่น บรรลุตามเป้าหมาย

2. การให้ความรู้และบริการแก่ชุมชน หมายถึง การจัดกิจกรรมของโรงเรียนที่มี
การให้ความรู้ทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่คนในชุมชน ให้บริการเกี่ยวกับสถานที่และบุคลากรต่าง ๆ
มีวิธีการเผยแพร่ความรู้และให้บริการอย่างเหมาะสม

3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน หมายถึง การใช้สถานประกอบการ
และทรัพยากรในชุมชน และสามารถนำความรู้จากชุมชนมาพัฒนาสถานศึกษา และชุมชนยอมรับ
และเต็มใจให้ความร่วมมือ

4. การอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม หมายถึง การให้ความสำคัญในการ
อนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม โดยมีแผนงานหรือโครงการที่เน้นการอนุรักษ์ศาสนาและ
ศิลปวัฒนธรรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา 4 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1. การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน 2. การให้ความรู้และบริการชุมชน 3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน 4. การอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวความคิดในการศึกษา โดยกำหนดเนื้อหาสาระของการศึกษาไว้ดังนี้

2.1 การจัดการอาชีวศึกษา

2.1.1 การอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาระยะที่ 8

2.1.2 การจัดการศึกษาเอกชนในประเทศไทย

2.1.3 การจัดการเอกชนอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542

2.2 สถานศึกษากับชุมชน

2.2.1 องค์ประกอบของชุมชน

2.2.2 บทบาทของสถานศึกษาต่อชุมชน

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.2.4 ความสำคัญของการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ

ชุมชน

2.2.5 ความมุ่งหมายของงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.2.6 บทบาทของโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนในการสร้างความสัมพันธ์

ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.3 หลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.3.1 การรู้จักชุมชน

2.3.2 การนำโรงเรียนเข้าสู่ชุมชน และนำชุมชนเข้าสู่โรงเรียน

2.3.3 กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

2.4 สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.4.1 การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

2.4.2 การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน

2.4.3 การให้ความรู้และบริการชุมชน

2.4.4 การอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การจัดการอาชีวศึกษา

2.1.1 การอาชีวศึกษาในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาระยะที่ 8

จากสาระสำคัญในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540–2544)

(กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 1) สรุปได้ว่าการจัดการศึกษาในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 8 กำหนดเน้นให้ “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา หมายถึง การมุ่งเน้นให้คนทุกคนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองจนเต็มศักยภาพมิใช่มุ่งพัฒนาคนเพียงเพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ

จากการพิจารณาวิจัยทัศนโลก วิสัยทัศน์สังคมไทย วิสัยทัศน์การศึกษาไทยในอนาคต รวมทั้งการศึกษาวเคราะห์สภาพและปัญหาการศึกษาที่ผ่านมาสรุปได้ว่าการดำเนินกิจกรรมการศึกษาจำเป็นต้องระดมความร่วมมือจากทุกๆ ส่วนในสังคม ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน เอกชน สถาบันต่างๆ ในสังคม เข้าร่วมมือจัดการศึกษาอย่างเต็มที่และลงทุนจัดการศึกษาโดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกระดับและประเภทการศึกษา รวมทั้งการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งปวง การสร้างและพัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้แก่ประชาชนและชุมชนและการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาที่ขาดแคลนและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ ส่วนการศึกษาที่สูงกว่าขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ควรส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมจัดการศึกษามากขึ้น โดยรัฐให้การสนับสนุนด้วยมาตรการและวิธีการต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 56)

ด้วยเหตุนี้ กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงกำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดเปิดกว้างทางการศึกษาให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกรูปแบบ กระบวนการและทิศทางการศึกษาได้ตามความต้องการ มุ่งเน้นการพัฒนาคน โดยใช้กระบวนการของการศึกษา ปรับบทบาทเชิงรุก และเชิงพลังสร้างสรรค์ให้เป็นสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารตลอดจนการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540 : 86) ต้องให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์ และเห็นด้วยกับการเปิดโอกาสของการมีส่วนร่วมของสังคมดังกล่าว อีกทั้ง ต้องเห็นความสำคัญ พร้อมทั้งเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษาไปยังชุมชน ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆอย่างเหมาะสม เช่น การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น การระดมทรัพยากรท้องถิ่นเพื่อการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของผู้สำเร็จ และนโยบายข้อที่ 7 ในแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา ระยะที่ 8 (กรมอาชีวศึกษา. 2540 : 7) ระบุให้มี

การส่งเสริมและสนับสนุนภาคเอกชนและชุมชนให้มีส่วนร่วมในการร่วมมือและร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาและฝึกอาชีพ โดยกำหนดเป็นมาตรการไว้ดังนี้

1. เชิญชวนภาคเอกชนและชุมชน ร่วมจัดทำและพัฒนาหลักสูตร จัดการเรียนการสอน จัดบุคลากร จัดการวัดและประเมินผล เพื่อขยายอาชีพศึกษาระบบทวิภาคี ให้กว้างขวางและมีคุณภาพสูงขึ้น
2. สนับสนุนให้เอกชนและชุมชน ได้ร่วมมือและร่วมรับภาระ ในการจัดการศึกษาและฝึกวิชาชีพในด้านต่างๆ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบการจัดการศึกษามากขึ้น
3. เร่งรัดติดตามให้มีพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชน และเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถดำเนินการตามพระราชบัญญัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. ร่วมมือกับสถานศึกษาของรัฐและเอกชนในชุมชน ในการวางแผนจัดตั้งสถานศึกษา การรับนักเรียน การพัฒนาสถานศึกษาและการพัฒนาบุคลากร

2.1.2 การจัดการศึกษาเอกชนในประเทศไทย

การจัดการศึกษาในประเทศไทย กล่าวได้ว่าเอกชนดำเนินงานก่อนการศึกษาในระบบโรงเรียนของภาครัฐ กล่าวคือ ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา(สมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ.ศ. 2199-2231) และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นยุคของการเผยแพร่ศาสนาควบคู่ไปกับการให้การศึกษาหาความรู้ ผู้นำในระดับสูงของยุคนั้น ให้ความสนใจที่จะแสวงหาความรู้และวิทยาการทันสมัยต่างๆ ต่อมาจึงได้มีการจัดตั้งเป็นโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาแบบสมัยใหม่ (แบบตะวันตก) และขยายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตามความนิยมที่มีมากขึ้นตามลำดับ และได้มีคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งมีบทบาทหน้าที่รับผิดชอบดูแลโรงเรียนเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ในปัจจุบันโรงเรียนเอกชนเป็นอีกหนึ่งทางเลือกหนึ่งที่มีบทบาทในการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรในประเทศและหลายสถาบันเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในด้านการเรียนการสอนและด้านอื่นๆ การประกันคุณภาพสถานศึกษาเอกชนเป็นอีกด้านหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนเอกชนต่างๆ มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดการศึกษา ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การร่วมกิจกรรมของผู้เรียน หรือด้านการบริหารของโรงเรียนเอกชนเองซึ่งมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนมากขึ้น โดยคณะกรรมการของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องประกอบไปด้วยตัวแทนจากบุคคลต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ครู เพื่อความมีประสิทธิภาพในด้านการบริหาร และส่งผลถึงตัวนักเรียนนั่นเอง

2.1.3 การจัดการเอกชนอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2542

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอบรม และสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต รวมทั้งในการจัดการศึกษาของรัฐ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองท้องถิ่นและเอกชนตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชน ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ ดังนั้นจึงมีกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติเพื่อเป็นกฎหมายแม่บทในการบริหาร และจัดการศึกษาอบรมให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 จึงได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ขึ้นโดยมีสาระสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชนหลายส่วนดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. 2542 : 8)

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

มาตรา 43 การบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชนให้มีความเป็นอิสระโดยมีการกำกับ ติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของรัฐ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับการศึกษาของรัฐบาล

มาตรา 44 ให้สถานศึกษาเอกชนมาตราตรา 18 (2) เป็นนิติบุคคลและมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา 46 รัฐต้องให้การสนับสนุนด้านเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการยกเว้นภาษี และสิทธิประโยชน์อื่น ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสมรวมทั้งสนับสนุนด้านวิชาการให้แก่สถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐานและสามารถพึ่งตนเองได้

เห็นได้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดการศึกษานักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาได้รับเงินสนับสนุนด้านการศึกษาปีละ 1,400 บาท/ คน ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเล่าเรียน การพัฒนากระบวนการเรียนกระบวนการสอนโดยเน้นเด็กเป็นสำคัญมีการประเมินผลตามพัฒนาการของเด็ก ปรับปรุงหลักสูตรให้มีหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อผลิตนักเรียนให้ตรงกับความต้องการของท้องถิ่น และโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องจัดทำประกันคุณภาพสถานศึกษาให้มีคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนและการบริหาร ซึ่งส่งผลทำให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีมาตรฐาน และระบบการ

ดำเนินงานที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนั้นเรื่องที่สำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็คือ ตามมาตรา 44 ให้โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นนิติบุคคล และมีคณะกรรมการประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน ผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนครู ผู้แทนศิษย์เก่า และผู้ทรงคุณวุฒิ ส่งผลให้การจัดการศึกษาเปิดเผย และคำนึงถึงประโยชน์ ความต้องการของ ผู้เรียน ชุมชนมากยิ่งขึ้น

2.2 สถานศึกษากับชุมชน

สถานศึกษากับชุมชน มีความเกี่ยวข้องกันอย่างยิ่ง ยากที่จะแยกออก ซึ่งนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวไว้น่าสนใจ ดังนี้

2.2.1 องค์ประกอบของชุมชน

ก่อ สวัสดิพานิช (อ้างในอนุชา ประคองวิทยา. 2542 : 19-20) กล่าวว่า สถานศึกษา นั้น ต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น นักการเมือง บุคคลของรัฐบาลและบุคลากรนอกโรงเรียน ที่จะเข้ามามีส่วนส่งเสริมในการจัดการศึกษา ด้วยการสนับสนุนทางการเงิน บริจาคสถานที่ก่อสร้างโรงเรียน และอุปกรณ์การเรียนการสอน พร้อมทั้งมีส่วนได้รับประโยชน์จากโรงเรียน ด้วยการใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนเป็นแหล่งประกอบกิจกรรมส่วนร่วม การศึกษาหาความรู้ทั้งทางด้านวิชาการ วิชาชีพและกิจกรรมการใช้เวลาว่างอื่น ๆ

พิสิฐ พิษณานนท์ (อ้างในอนุชา ประคองวิทยา. 2542 : 19) ยังได้กล่าวว่า สถาบันทางสังคมที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสถานศึกษา ได้แก่ สถาบันทางครอบครัว สถาบันทางการเมืองและการปกครอง สถาบันเศรษฐกิจ สถาบันทางศาสนา สถาบันสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาในระดับเดียวกันหรือคนละระดับ และสมาคมหรือชุมชน

สุริยัน นนทศักดิ์ (อ้างใน อนุชา ประคองวิทยา. 2542 : 19) ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่าการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มิใช่แต่สร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครองนักเรียน แต่ต้องเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับทุกสถาบันที่สำคัญในชุมชน เพราะแต่ละสถาบันเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของบุคคลในชุมชน ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาที่พอเหมาะสมกับอัตภาพ ย่อมสามารถปฏิบัติตามฐานะตำแหน่งหน้าที่และบทบาทที่มีอยู่ได้ดี และมีผลให้สถาบันที่บุคคลนั้นเกี่ยวข้องอยู่ มีความมั่นคงก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลถึงความเจริญก้าวหน้าของชุมชนด้วยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่เคยปฏิบัติในลักษณะที่ผู้บริหารโรงเรียนพยายามขอความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านต่าง ๆ จากชุมชนนั้นจึงควรเปลี่ยนแปลง โดยการปรับนโยบายให้โรงเรียนพยายามเอื้ออำนวยประโยชน์ซึ่งกันและกันกับชุมชน และปฏิบัติตามกระบวนการบริหารเพื่อใช้

ทรัพยากรร่วมกันโดยมุ่งที่จะช่วยป้องกันปัญหา แก้ปัญหา และตอบสนองความต้องการของชุมชน ตามหน้าที่และบทบาทของโรงเรียนที่พึงจะกระทำได้ ซึ่งจะมีผลตอบสนองถึงความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนด้วยในที่สุด

2.2.2 บทบาทของสถานศึกษาต่อชุมชน

สุริยัน นนทศักดิ์ (อ้างใน อนุชา ประคองวิทยา. 2542 : 30) กล่าวว่า บทบาทพื้นฐานของโรงเรียนที่มีต่อชุมชนมี 3 ประการคือ

1. การปรับปรุงหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีหน้าที่และบทบาทในการให้การศึกษแก่บุคคล เพื่อให้สามารถปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชน

2. การประสานสัมพันธ์สถาบันในชุมชน เพื่อประโยชน์ของโรงเรียนและชุมชน ทุกสถาบันย่อมมีหน้าที่และบทบาทที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาชุมชนด้วยเช่นเดียวกัน เช่น สถาบันทางศาสนา ซึ่งช่วยส่งเสริมจริยธรรมและคุณธรรมให้บุคคลในชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข หากโรงเรียนประสานสัมพันธ์กับทุกสถาบันที่สำคัญของชุมชน ก็ย่อมจะร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาชุมชนได้ตามหน้าที่และบทบาทของสถาบันนั้น

3. การติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ของชุมชน เพื่อให้ทราบข้อมูลเพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ได้ เพราะโรงเรียนอยู่ใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด ย่อมทราบปัญหา ความต้องการ และข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่เชื่อถือได้จากโรงเรียนได้ดี

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

กิจกรรมงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง บทบาทหรือกิจกรรมของโรงเรียนในหลายลักษณะ เช่น การติดต่อสัมพันธ์กับชุมชน การร่วมกันกำหนดความมุ่งหมายและนโยบายของโรงเรียน ตลอดจนการร่วมมือกันพัฒนาการศึกษาในโรงเรียนเพื่อชุมชน (สุพิชญา ธีรกุล. 2528 : 48) และยังรวมถึงการให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน การใช้แหล่งทรัพยากรของ ชุมชนไม่ว่าจะเป็นเรื่องเงิน สิ่งของ วัสดุอุปกรณ์ ความร่วมมือหรือกิจกรรมของชุมชน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรเหล่านี้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน (อุทัย บุญประเสริฐ. 2525 : 151)

จึงกล่าวได้ว่างานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง บทบาทหรือกิจกรรมของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชุมชน เพื่อให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันร่วมมือกันก่อให้เกิดประโยชน์ด้านต่าง ๆ แก่โรงเรียนและชุมชน เพราะโรงเรียนนอกจากเป็นสถาบันการศึกษาแล้ว โรงเรียนยังมีลักษณะเป็นสถาบันทางสังคมในท้องถิ่นด้วย

2.2.4 ความสำคัญของการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

1. เป็นงานที่ช่วยส่งเสริมให้การดำเนินงานด้านอื่น ๆ ของโรงเรียนเป็นไปได้โดยสะดวก
2. เป็นงานที่ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. เป็นงานที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของโรงเรียนได้
4. เป็นงานที่ช่วยให้เข้าใจสภาพความต้องการและปัญหาของชุมชน เพื่อประกอบในการพิจารณากำหนดนโยบายของโรงเรียน
5. เป็นงานที่มีส่วนให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชน อันจะเป็นการช่วยพัฒนาสังคมอีกทางหนึ่ง
6. เป็นงานที่ส่งเสริมในเรื่องการอยู่ร่วมกันและการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม
7. เป็นงานที่มีส่วนสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยราชการอื่น เช่น กรมการปกครอง การพัฒนาชุมชน เป็นต้น อันจะเป็นผลดีต่อทางราชการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 22)

2.2.5 ความมุ่งหมายของงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2528 : 23-24) ได้เสนอความมุ่งหมายของงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจอันดีต่อโรงเรียน อันจะช่วยให้โรงเรียนได้รับความร่วมมือและความสะดวกในการดำเนินงาน
2. เพื่อให้โรงเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชน คือ บุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำเนินงานของโรงเรียนได้
3. เพื่อให้โรงเรียนได้รับความสนับสนุนและช่วยเหลือจากชุมชน ทั้งด้านการเงิน แรงงาน วัสดุอุปกรณ์ และความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินงานของโรงเรียน
4. เพื่อเป็นการให้ความช่วยเหลือชุมชนทางด้านวิชาการและอื่น ๆ อันจะเป็นการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมอีกทางหนึ่ง
5. เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานหลักของโรงเรียน คือ งานวิชาการบรรลุเป้าหมายได้สะดวก
6. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีในสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานอันจะทำให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน

7. เพื่อป้องกันหรือแก้ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินของโรงเรียนที่อาจเกิดขึ้น โดยเป็นผลกระทบจากชุมชน และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 : 35-43) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการการศึกษา เพื่อพัฒนาชนบทอันเป็นกิจกรรมหนึ่งของงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ เพื่อให้โรงเรียนดำเนินงานพัฒนาโรงเรียนและชุมชน ดังนี้

8. ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตได้

9. ส่งเสริมให้ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถดำเนินการสำรวจสภาพปัจจุบันปัญหาและความต้องการพัฒนาคน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นของชุมชนที่โรงเรียนรับผิดชอบ

10. เพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีความรู้ความเข้าใจให้เกิดความตระหนักและยอมรับความจำเป็นในการพัฒนาชุมชนโดยการพึ่งตนเอง

11. ให้รู้จักและคัดเลือกพัฒนาผู้นำให้ได้ผู้นำที่มีความซื่อสัตย์ เสียสละ มีคุณสมบัติของนักพัฒนา

12. ให้การศึกษาแก่ประชาชนทั้งในและนอกระบบโรงเรียน ในด้านวิชาชีพที่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น

13. ปรับปรุงโรงเรียนประถมศึกษาให้เป็นแหล่งข่าวสารเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชน

14. ปรับปรุงโรงเรียนประถมศึกษาให้เป็นศูนย์ประสานงาน ตลอดจนการบริการด้านวิชาการและอาชีพเพื่อพัฒนาชนบท

15. ปรับปรุงโรงเรียนประถมศึกษาให้เป็นศูนย์ส่งเสริมกีฬา นันทนาการ ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ชุมชนมีความเข้าใจอันดีต่อโรงเรียน ซึ่งจะส่งผลให้โรงเรียนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนความร่วมมือและความช่วยเหลือจากชุมชน

2.2.6 บทบาทของโรงเรียนและผู้บริหารในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

จากการที่โรงเรียนมีความเกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับชุมชนและท้องถิ่น ทำให้กล่าวได้ว่า นอกจากจะเป็นสถาบันทางการศึกษาแล้ว โรงเรียนยังมีลักษณะเป็นสถาบันสังคมระดับท้องถิ่นอีกด้วย การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการ

ดำเนินงานของโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 22) ได้สรุปความสำคัญของการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ดังนี้

1. เป็นการบริหารงานที่ช่วยส่งเสริมให้การดำเนินงานด้านอื่น ๆ ของโรงเรียนเป็นไปได้โดยสะดวก
2. เป็นการบริหารงานที่ช่วยสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน
3. เป็นการบริหารงานที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของโรงเรียนได้
4. เป็นการบริหารงานที่ช่วยให้เข้าใจสภาพความต้องการและปัญหาของชุมชนเพื่อประกอบในการพิจารณากำหนดนโยบายของโรงเรียน
5. เป็นการบริหารงานที่มีส่วนให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชน อันจะเป็นการช่วยพัฒนาชุมชนสังคมอีกทางหนึ่ง
6. เป็นการบริหารงานที่ส่งเสริมในการอยู่ร่วมกันและการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม
7. เป็นการบริหารงานที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยราชการอื่น เช่น กรมการปกครอง กรมพัฒนาชุมชน เป็นต้น อันจะเป็นผลดีต่อทางราชการ

สำหรับ Stoops และ Marks (อ้างใน สุภาภรณ์ ศรีพหล. 2526 : 326-327) เน้นถึงความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนว่า แต่ละโรงเรียนในชุมชนต่างมีจุดมุ่งหมายความต้องการและมีรูปแบบเฉพาะของคนในแต่ละสังคม ศาสนา และอาชีพ ชุมชนมีหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในโรงเรียนของตน โรงเรียนเปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นจุดมุ่งหมายในการฝึกอบรมเด็กแต่ละคน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะทำให้เกิดความเข้าใจและการให้ความร่วมมือในกิจการทั้งปวงของโรงเรียน ผู้บริหารและครูเป็นผู้ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ต่อกัน เช่น การแจ้งข่าวสารข้อมูลที่เป็นจริงให้ชุมชนทราบ ชุมชนก็อาจให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นอย่างดี ได้แก่ การสงเคราะห์ช่วยเหลือสวัสดิการนักเรียน การให้บริการแนะแนวอาชีพ การให้บริการด้านสุขภาพอนามัย รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือดูแลควบคุมด้านระเบียบวินัยนักเรียนตลอดจนส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน

ภิญโญ สาธร (อ้างใน มนัส สุวรรณชาติ. 2541 : 16) ได้สรุปไว้ว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้บริหารต้องถือว่าโรงเรียนเป็นของประชาชน ดังนั้น อาคารสถานที่และทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนการช่วยเหลือแลรักษา ผู้บริหารควรอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนและเข้ากับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ให้ได้โดยเฉพาะงานที่เกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม และกิจกรรมทางศาสนา ควรถือโอกาสไปร่วมให้ได้ ทั้งนี้เพื่อรักษามนุษย์สัมพันธ์และความร่วมมืออันดีจากประชาชนและควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรู้เห็นกิจการของโรงเรียนตามสมควรแนะนำให้ครู

ออกไปพบปะผู้ปกครองเยี่ยมเยียนนักเรียนตามโอกาสอำนวยเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีเป็นการส่วนตัว หากมีทางที่จะช่วยเหลือพัฒนาชาวบ้านที่มีความต้องการในการศึกษา ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ผู้บริหารไม่ควรเพิกเฉย

Lipham and Hoeh. JR (1974 : 320) ได้เสนอเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไว้ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนต้องมีแนวคิดเข้าใจวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนและพร้อมที่จะทำงานกับชุมชน
2. ถือความต้องการของชุมชนเป็นความต้องการของตนเอง
3. มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับชุมชน
4. มีการติดต่อกับองค์การต่าง ๆ ของชุมชน
5. สร้างโครงการของความสัมพันธ์โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ
6. มีความสามารถในการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

Morphet, Johns และ Reller (1982 : 201) กล่าวสนับสนุนว่า ครูใหญ่ทำหน้าที่ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้ใน 3 ลักษณะคือ

1. ออกเยี่ยมเยียนผู้ปกครอง ประชุมร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง ตลอดจนใช้ทรัพยากรบุคคลของชุมชนในการกระทำกิจกรรมร่วมกัน
2. แจกข่าวสารของโรงเรียนทางสื่อมวลชนได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์และครูใหญ่หรือผู้ร่วมงาน สนทนากับชุมชนโดยตรง
3. สร้างความสัมพันธ์โดยผ่านสมาคมผู้ปกครอง องค์การปกครองท้องถิ่นหรือกลุ่มคนอื่น ๆ ตลอดจนหน่วยงานของรัฐและเอกชน

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (2525 : 121) กล่าวถึงงานบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่ดังนี้

1. กำหนดรูปแบบหรือแนวทางการประสานงานโดยผ่านคณะกรรมการศึกษาของโรงเรียน สมาคมครูผู้ปกครอง คณะครู หรือผ่านผู้นำชุมชนโดยตรง
2. เป็นผู้ประสานงานสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนด้วยตนเองหรือประสานงานระหว่างชุมชนกับแหล่งวิทยากรหรือหน่วยงานอื่นในการพัฒนาชุมชน
3. นำเอาความรู้หรือวิทยากรใหม่ ๆ เข้าสู่ชุมชนและเป็นผู้ริเริ่มทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีมีประโยชน์แก่ชุมชน
4. เป็นผู้แก้ปัญหาให้คำแนะนำช่วยเหลือในการแก้ปัญหาของชุมชนเมื่อชุมชนมีปัญหาและไม่สามารถตกลงกันเองได้

จะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีความจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการดำเนินงานของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะทำให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาการศึกษาพัฒนาเยาวชนอันจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนและประเทศชาติจากความสำคัญของงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนบุคลากรเป็นส่วนสำคัญที่จะสร้างความสัมพันธ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่าบุคลากรในโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในบทบาทของการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาซึ่งได้นำมาวิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้

2.3 หลักการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.3.1 การรู้จักชุมชน

อุทัย บุญประเสริฐ (2531 : 154-155) กล่าวว่า เป็นสิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก เพราะการสร้างความสัมพันธ์ให้สัมฤทธิ์ผล ผู้ผูกสัมพันธ์ที่รู้ซึ่งถึงข้อมูลที่สำคัญของคู่สัมพันธ์ย่อมผูกสัมพันธ์ได้ดีกว่า มันคงกว่า ซึ่งสิ่งที่ผู้บริหารต้องดำเนินการในส่วนนี้ คือ

1. ศึกษาชุมชนอย่างละเอียดเกี่ยวกับ ลักษณะของชุมชน นับตั้งแต่โครงสร้างวัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ สภาพเศรษฐกิจ ทรัพยากรและความต้องการ เจตคติและความเชื่อต่างๆ วิทยาลัยต้องวางแผนเกี่ยวกับชุมชนในด้านความมุ่งหมายและแนวปฏิบัติแก่ครูอาจารย์ในแนวทางเดียวกัน

2. ออกเยี่ยมเยียนชุมชน เพื่อขจัดปัญหาความสงสัยต่าง ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจซึ่งกันให้ดียิ่งขึ้น

3. คณะครูอาจารย์ และนักเรียนควรรหาโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ชุมชนจัดขึ้นครูอาจารย์ อาจมีบทบาทเป็นที่ปรึกษาหรือลงมือปฏิบัติในบางโอกาส

4. ติดต่อสื่อสารกับนักธุรกิจและนักอุตสาหกรรม

อุทัย บุญประเสริฐ (2531 : 154-156) กล่าวว่า แนวคิดในการศึกษาชุมชนนั้นมีหลายแนวทางด้วยกัน แต่ละวิธีจะแปรไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาว่า จะนำผลการศึกษาหรือสำรวจในแต่ละครั้งไปใช้เพื่อประโยชน์อันใด ในฐานที่สถานศึกษาเป็นสถาบันเป็นแหล่งวิทยาการที่สำคัญยิ่งแห่งหนึ่งในชุมชนและสถานศึกษา จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างใกล้ชิด การศึกษาหรือการทำความเข้าใจสภาพชุมชน จึงเป็นความจำเป็นเพื่อความเข้าใจท้องถิ่นสถานศึกษาตั้งอยู่และเพื่อค้นหาแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาสถานศึกษา ข้อมูลขั้นต้นควรจะครอบคลุมสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างน้อย คือ

1. ที่ตั้ง และสภาพภูมิศาสตร์ของท้องถิ่น
2. สภาพประชากร กลุ่มชนต่าง ๆ และแนวโน้มประชากร
3. อาชีพและสภาพทางเศรษฐกิจ
4. สภาพการสื่อสาร คมนาคม และการบริการสาธารณสุข
5. การผลิตและการอุตสาหกรรมในท้องถิ่น
6. ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น
7. กระบวนการทางสังคมและกิจกรรมของท้องถิ่นในโอกาสต่าง ๆ
8. ปัญหาอุปสรรคและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งโดยทั่วไป และโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา

9. ผู้นำในชุมชนและบทบาทของประชาชนในส่วนที่สัมพันธ์กับสถานศึกษา
10. แหล่งทรัพยากรที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงาน และการพัฒนาของสถานศึกษา

นาฏเจลิยว สุมาวงศ์ (อังกะโน มนัส สุวรรณชาติรี. 2541 : 16) ได้เสนอแนวทางที่โรงเรียนกับชุมชนจะร่วมมือกันในการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ชุมชน อาจทำได้โดยวิธีต่อไปนี้

1. จัดให้มีกรรมการโรงเรียนโดยเลือกจากคนในชุมชน
2. เปิดโอกาสให้ชุมชนใช้สถานที่ของโรงเรียนนอกเวลาเรียนหรือวันหยุด เช่น การสอนหนังสือแก่ผู้ใหญ่ เป็นที่ประชุมหรือจัดงานประเพณีต่าง ๆ เป็นต้น
3. จัดหลักสูตรของโรงเรียนให้สัมพันธ์กับชุมชนเพื่อให้ความรู้ของนักเรียน มีความหมายยิ่งขึ้น สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ๆ ทั้งนี้ต้องใช้อุปกรณ์สื่อมวลชนแหล่งวิทยากรต่าง ๆ เป็นต้น
4. จัดกิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียน ซึ่งช่วยให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทต่อโรงเรียน ได้แก่ การจัดนิทรรศการต่าง ๆ จัดแสดงละครประจำปี แข่งขันกีฬาให้นักเรียนให้บริการแนะแนวแก่นักเรียน หรือเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการจัดกิจกรรมของสังคม

ทวี ทิมขำ (2530 : 15) ได้เสนอหลักการสร้างความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับหลักการปฏิบัติของบุคคลในหมู่ที่เกี่ยวข้องกัน คือ ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน โรงเรียนชุมชนจะเจริญก้าวหน้าพบความสำเร็จหรือไม่แค่นั้นนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ยึดหลักของความเป็นผู้นำโรงเรียนชุมชนจะทำให้ผู้ปกครองหรือประชาชนพอใจและยอมรับ ต้องอาศัยความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย โดยการเลือกผู้นำในหมู่คณะขึ้นเพื่อดำเนินการช่วยเหลือโรงเรียนกับชุมชนได้ทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ให้ความร่วมมือกัน

ผู้นำควรจะถือว่าตนเองไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญหรือมีอำนาจที่จะสั่งให้ใครต่อใครทำอะไรได้ แต่ผู้นำต้องคิดว่าตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่มคนที่ร่วมปฏิบัติการด้วยกัน

2. ยึดหลักของความร่วมมือ โรงเรียนจะดีต้องได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านหรือสมาชิกในท้องถิ่นช่วยกัน โดยแบ่งความรับผิดชอบให้กันและกัน โรงเรียนควรมีแผนหรือโครงการ โดยร่วมมือกับชุมชน เพื่อจัดบริการแก่ประชาชนในชุมชนทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าโรงเรียนจะดีมีความก้าวหน้าเพียงไรขึ้นอยู่กับตัวครูใหญ่ ซึ่งเป็นตัวจักรสำคัญที่สุดของโรงเรียน

3. ยึดหลักให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น หลักนี้เป็นหลักสำคัญในทางที่จะสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับบ้าน เพราะถ้าผู้ปกครองหรือสมาชิกของโรงเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถาบันของเขาบ้าง ตามวิถีทางประชาธิปไตยแล้วเขาจะชื่นชมมาก ความคิดเห็นของแต่ละคนก็ย่อมไม่เหมือนกัน แต่ความคิดที่ดีนั้น เป็นสิ่งที่ต้องการและยอมรับจากสมาชิกทั้งหลายเขาจะมีความพอใจมากที่จะคิดเห็นของเขาเป็นที่ยอมรับฟังจากสมาชิก และเขาจะมีความรู้สึกว่าเป็นโรงเรียนเป็นของเขาเหมือนกัน

4. ยึดหลักของความเป็นเพื่อน ครูควรจะทำตนเป็นเพื่อนที่ดีของประชาชนในชุมชนนั้น นอกจากเป็นเพื่อนที่ดีแล้ว ครูควรเป็นที่ปรึกษาและช่วยแก้ปัญหาที่สามารถจะแก้ได้ให้แก่ประชาชนในชุมชนด้วย ครูก็จะเป็นที่รักนับถือของประชาชนในชุมชนมากขึ้น และถ้าครูต้องการความร่วมมือช่วยเหลืออะไรจากชุมชน ก็จะได้รับความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ ตลอดจนทำให้บรรยากาศในการร่วมมือเป็นไปอย่างสดชื่นและราบรื่นอีกด้วย

5. การประเมินผลความสัมพันธ์ของโรงเรียนชุมชน การวัดผลเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะใช้เป็นเครื่องตัดสินใจ และใช้สำหรับการวางแผนเบื้องต้นความก้าวหน้าของความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนควรจะได้ทำการประเมินผลเป็นระยะ ๆ ไปว่า เป็นไปตามความมุ่งหมายหรือไม่เพียงไร การวัดผลควรทำเป็นหมู่คณะดีกว่าจะทำเป็นรายบุคคลซึ่งจะทำให้การวัดผลมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้โดยให้สมาชิก ประชาชน ครูได้ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด

จากหลักการดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนนั้น โรงเรียนและชุมชนต้องมีการเกื้อหนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกันเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากที่สุด ดำเนินงานด้วยความบริสุทธิ์ใจและตรงไปตรงมา สร้างความเข้าใจอันดีอย่างต่อเนื่อง ใช้วิธีการง่าย ๆ เป็นกันเอง และร่วมกันประเมินผลเพื่อให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

2.3.2 การนำโรงเรียนเข้าสู่ชุมชนและนำชุมชนสู่โรงเรียน

วิไลวรรณ วิทวัสโรจน์ (2522 : 191 – 194) ได้แนะนำโรงเรียนสู่ชุมชนและการนำชุมชนสู่โรงเรียนไว้ดังนี้

1. เสนอรายงานให้ประชาชนทราบเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียน
2. สร้างความเชื่อถือความมั่นใจและความนิยมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน
3. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจความสำคัญของการศึกษารู้สึกตระหนักและเข้ามามี

ส่วนร่วมของกิจกรรมโรงเรียน

4. ส่งเสริมให้ครูกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กันยิ่งขึ้น
5. สนับสนุนให้ประชาชนช่วยเหลือด้านการเงินวัสดุแรงงาน และกำลังใจเพื่อการจัด

การศึกษาของโรงเรียน

6. สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชนโดยใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางการศึกษาของประชาชน

7. ประเมินความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการศึกษาเพื่อสนองความต้องการอันแท้จริง

การนำชุมชนมาสู่โรงเรียน โดยใช้แหล่งวิทยาการในชุมชนให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนและปรับปรุงโรงเรียนดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญในอาชีพเฉพาะอย่าง มาให้ความรู้แนะนำนักเรียน
2. ผู้ปกครองให้ความช่วยเหลือเป็นวิทยากรในบางเรื่อง
3. สมาชิกสภาให้ความรู้เกี่ยวกับการประชุมสภาการร่างกฎหมายหรือประสบการณ์

ด้านอื่น ๆ

4. โรงงานอุตสาหกรรมให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานการผลิต
5. ตำรวจ ข้าราชการให้ความรู้ด้านจราจร การปกครองและอื่น ๆ
6. คณะกรรมการสภาตำบลหรือท้องถิ่นให้ความรู้การดำเนินงานในท้องถิ่น
7. นำทรัพยากรธรรมชาติ เช่น พืช สัตว์ป่า หิน มาเป็นประโยชน์ในการศึกษา
8. นำทรัพยากรที่มนุษย์มาประดิษฐ์ตกแต่ง เช่น อาคาร บ้านเรือน สนาม บิน

และสถานีดับเพลิง มาเป็นประโยชน์ทางการศึกษา

9. แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข และทันตแพทย์ให้ความรู้ด้านสุขภาพ

2.3.3 กิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์

ผู้บริหารควรมองหากิจกรรมที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์กับชุมชนและให้การสนับสนุนอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ ได้แก่

1. การจัดกิจกรรม และประชุมประจำปีโดย สมาคมผู้ปกครองและครู
2. การจัดกิจกรรม และประชุมประจำปีโดย สมาคมศิษย์เก่า
3. การจัดกิจกรรม นอกหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความสามัคคี ร่วมกับสถานศึกษาอื่นในชุมชน
4. คณะครูอาจารย์ และนักเรียนออกไปบำเพ็ญประโยชน์ในด้านสุขภาพ สวัสดิภาพ และความปลอดภัยแก่ชุมชน
5. การจัดงานสังสรรค์ในวาระและโอกาสต่าง ๆ
6. การจัดกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ร่วมกับชุมชน
7. การจัดกิจกรรมเนื่องในวาระสำคัญของประเทศโดยเชิญชุมชนเข้าร่วมกิจกรรม

2.4 สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

2.4.1 การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สิ่งสำคัญประการแรก คือ ต้องสร้างความเข้าใจและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในโรงเรียนก่อน บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียน ต้องมีความกระตือรือร้นที่จะรักษาสามัคคี ร่วมมือร่วมใจช่วยเหลืองานภารกิจทุก ๆ ด้านของโรงเรียน ภาพของโรงเรียนที่ปรากฏต่อชุมชนมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการสร้างสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ถ้าภายในโรงเรียน ผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ และนักเรียน-นักศึกษา ไม่เข้าใจกันขาดความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ก็ยากที่จะสร้างความสัมพันธ์กับภายนอกได้ ประการที่สอง ครูอาจารย์ทุกคนต้องมีความเข้าใจและรอบรู้งานทุก ๆ ด้านของโรงเรียน และถือว่าตนเองมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์ต่อชุมชน พร้อมทั้งจะชี้แจงแสดงเหตุผลที่ถูกต้องต่อชุมชน และมีใจกว้างพอที่จะรับฟังความคิดเห็นจากชุมชน (กิติมา ปรีดีติติก. 2523 : 7)

2.4.2 การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน

เมื่อโรงเรียนให้ความช่วยเหลือชุมชนแล้ว โรงเรียนก็ขอความช่วยเหลือจากชุมชนรวมทั้งการขอความร่วมมือจากชุมชนได้ คือ เป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันนั่นเอง สิ่งที่โรงเรียนจะขอความช่วยเหลือและขอความร่วมมือจากชุมชนนั้นพอจะแยกได้ดังนี้

1. ขอความช่วยเหลือทางการเงินจากการเงินจากชุมชน ถ้าหากประชาชนใน ชุมชนมีฐานะทางการเงินดีพอสมควร เช่น พ่อค้า นายธนาคาร ก็คงจะขอความช่วยเหลือทางการเงินได้แต่ถ้าเป็นกรรมกรหาเช้ากินค่ำ ก็ไม่ควรไปรบกวนอย่างยิ่ง ดังนั้น เรื่องที่จะต้องอยู่ในดุลพินิจของทางโรงเรียนด้วย

2. ขอความช่วยเหลือทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ รวมทั้งอาหารการกินจากชุมชน ถ้าหากประชาชนในชุมชนมีอาชีพทางเกษตรกรรม อาจจะขอข้าวสาร พืชผักผลไม้สำหรับทำอาหารให้นักเรียนรับประทาน ส่วนประชาชนตามร้านค้าในตลาดอาจจะขอกระดาษสีเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อใช้ในโรงเรียน เป็นต้น

3. ขอความร่วมมือในด้านแรงงานจากประชาชนในชุมชน ถ้าหากประชาชนไม่มีเงินหรือวัสดุอุปกรณ์จะช่วยเหลือโรงเรียนได้ ก็อาจจะช่วยซ่อมแซมอาคารเรียนให้ช่วยสร้างรั้วช่วยทำอุปกรณ์การสอน ซึ่งถือว่าเป็นการช่วยเหลือทางด้านแรงงานนั่นเอง ดังนั้นการขอความช่วยเหลือและขอความร่วมมือจากชุมชนนั้น มิใช่จะขอเงินหรือ วัสดุ อุปกรณ์เท่านั้น เพราะบางชุมชนปรากฏว่าประชาชนยากจน ถ้าหากประชาชนพอมีเวลารว่างบ้างก็อาจจะขอให้มาช่วยงานของโรงเรียนดังกล่าวแล้วข้างต้นได้

4. ขอความร่วมมือในด้านคำปรึกษาหรือหรือความคิดเห็นในการปรับปรุงโรงเรียนจากประชาชนในชุมชน ดังได้กล่าวในเรื่องการเชิญผู้ปกครองหรือประชาชนมาประชุมที่โรงเรียนเพื่อปรึกษาหารือในการปรับปรุงโรงเรียน ซึ่งถือว่าเป็นการขอความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนด้วยเช่นกัน

การใช้ทรัพยากรในชุมชน ทรัพยากรในชุมชนที่จะนำมาใช้ในโรงเรียน หรือโรงเรียนจะให้มีมากที่เดียว เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรประเภทสถาบันต่าง ๆ และทรัพยากรประเภทวัฒนธรรมพื้นบ้าน การจะใช้ทรัพยากรในชุมชนประเภทต่าง ๆ เหล่านี้จะได้ดังต่อไปนี้ นำทรัพยากรในชุมชนมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอน เช่น ดิน หิน แร่ พืชพันธุ์ไม้ต่าง ๆ มาใช้ประกอบการเรียนวิทยาศาสตร์ ใบไม้ เมล็ดพืช สีสจากพืชมาเรียนในวิชาศิลปศึกษา หรือเมล็ดพืชมานับในวิชาเลขคณิต เป็นต้น อันที่จริงทรัพยากรเหล่านี้หาได้ง่ายในชุมชน ถ้าหากทางโรงเรียน รู้จักนำมาใช้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งไม่สิ้นเปลืองเงินทองอีกด้วย

เชิญบุคคลในชุมชนมาเป็นวิทยากรแก่นักเรียน เช่น นิมนต์พระสงฆ์ มาสอนศีลธรรมเชิญเกษตรกรอำเภอมารบรรยายหรือสาธิตเกี่ยวกับการเกษตร เชิญอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านมาบรรยายเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย เชิญกำนันมาบรรยายเกี่ยวกับการเลือกตั้งเชิญคนสูงอายุม่าเล่าเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน เป็นต้น อันที่จริงบุคคลในชุมชนมีความรู้ในแขนง

ต่างๆ มากมาย ถ้าทางโรงเรียนรู้จักเชิญมาเป็นวิทยากรในโรงเรียนก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งยังกระชับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

นำนักเรียนออกไปศึกษานอกสถานที่ตามสถาบันต่าง ๆ เช่น โรงเรียนพยาบาล ไร่ประชณีย์ พิพิธภัณฑน์ โรงเรียนอุตสาหกรรม วัด โบราณสถานและสวนสัตว์ เป็นต้น

ศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านเพื่อให้นักเรียนรักท้องถิ่นของตนยิ่งขึ้น เช่น ศึกษาประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน ตำบล ศึกษาศิลปะพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน และประเพณีของหมู่บ้าน เป็นต้น ในการศึกษาวรรณกรรมพื้นบ้านนี้อาจจะนำนักเรียนออกไปสอบถามชาวบ้านหรือไปดูการละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีต่าง ๆ ในหมู่บ้าน หรือไปเก็บสะสมศิลปะพื้นบ้าน เช่น การจักสาน เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น ในการนี้จะช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมพื้นบ้านจะได้ช่วยกันรักษาไว้ ทั้งยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนแน่นยิ่งขึ้นด้วย หวน พินธุพันธ์ (อ้างใน นพพงศ์ เหมทานนท์. 2536 : 39-42)

การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน ตลอดถึงการที่โรงเรียนจัดกิจกรรม โดยอาศัยความร่วมมือของชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเงิน แรงงาน บุคลากร วัสดุ อุปกรณ์ และรวมถึงทรัพยากรอื่น ๆ ในชุมชน และนอกจากนี้ชุมชนมีโอกาสร่วมกิจกรรมของโรงเรียนได้หลายลักษณะ เช่น การมาร่วมในกิจกรรมวันสำคัญ การจัดนิทรรศการทางวิชาการ การประชุม การเชิญบุคคลในท้องถิ่นมาเป็นวิทยากร การให้บุคคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนและการให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษา ชุมชน โดยการทัศนศึกษา หรือศึกษาวรรณกรรมพื้นบ้าน อันจะเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดความร่วมมือกันในทุก ๆ ด้านต่อไป

2.4.3 การให้ความรู้และบริการชุมชน

ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์ (2528 : 121) ได้กล่าวถึงการให้บริการชุมชนไว้ว่านอกจากการจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ แล้ว โรงเรียนควรจัดบริการให้กับชุมชนเพื่อความสะดวกและการประหยัด มีโรงเรียนจำนวนไม่น้อยที่มีสภาพความพร้อมดีกว่าชุมชน เช่น มีบ่อน้ำ น้ำประปา เครื่องขยายเสียง โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องใช้ต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้โรงเรียนควรพิจารณาให้บริการชุมชนอย่างทั่วถึงและควรกำหนดกฎเกณฑ์ในการให้บริการไว้เพื่อจะให้สิ่งของที่บริการนั้นคงทนสามารถให้บริการได้ตลอดไป โดยสิ่งที่โรงเรียนสามารถจัดให้บริการชุมชนได้แก่

1. ด้านอาคารสถานที่ หากชุมชนขอใช้สถานที่ของโรงเรียนเพื่อทำประโยชน์ต่าง ๆ แล้วโรงเรียนควรอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี

2. ด้านเครื่องใช้ เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ถ้วยชาม เครื่องขยายเสียง ซึ่งชุมชนไม่มีไว้เป็นประจำเพื่อกิจการของชุมชน ครอบครัว โรงเรียนควรเอื้อประโยชน์พอสมควร

3. ด้านความรู้ เป็นบริการที่พัฒนาคนให้มีความคิดและความรู้ตลอดจนสติปัญญาอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน โรงเรียนควรจัดรายการประเภทให้ความรู้แก่ประชาชน เช่น จัดบรรยายธรรมะ การปกครอง การเกษตร การเลี้ยงดูทารก หรือการอนามัย นอกจากนี้เกี่ยวกับวิชาชีพ โรงเรียนควรสนับสนุนอย่างเต็มที่พร้อมที่จะเป็นแหล่งสาธิต ทดลอง เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด

4. ด้านสวัสดิการ เป็นบริการที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อสนองความต้องการตลอดจนช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจแก่ชุมชน ได้แก่ การจัดสถานที่สำหรับพักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา สหกรณ์ร้านค้า ธนาคารข้าว ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร้านตัดผม ตูยาประจำหมู่บ้าน และบริการโรงฝึกงาน เพื่อซ่อมแซมเครื่องมือการเกษตรโดยคิดค่าบริการในราคาถูก

5. ด้านบุคลากร ได้แก่ครู นักเรียน และภารโรง บุคลากรเหล่านี้สามารถให้บริการและให้ความช่วยเหลือร่วมมือกับชุมชนได้ไม่ว่าเป็นด้านความคิดหรือกำลัง

หวน พิณรุพันธ์ (2528 : 105-108) ได้กล่าวถึงสิ่งที่โรงเรียนสามารถช่วยเหลือชุมชนและการให้บริการแก่ชุมชนไว้ดังนี้

1. โรงเรียนให้ความช่วยเหลือชุมชน สิ่งที่โรงเรียนจะให้ความช่วยเหลือชุมชน นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนมีมากมายหลายด้าน คือ

1.1 นำนักเรียนออกไปช่วยพัฒนาชุมชน

1.2 โรงเรียนจัดให้มีการอบรมหรือการสอนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพแก่คนในชุมชน

1.3 โรงเรียนช่วยเผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ แก่ชุมชน

1.4 ร่วมกับหน่วยงานอื่น เพื่อพัฒนาชุมชน

1.5 เปิดโอกาสให้ชุมชนใช้สถานที่ ห้องประชุม สนามกีฬา

1.6 จัดบริการห้องสมุดแก่ประชาชน

2.4.4 การอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

ปรีชา คัมภีรปกรณ์ (2528 : 770-772) ได้กล่าวถึงการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมซึ่งโรงเรียนสามารถจัดขึ้นได้ เช่น

1. การจัดงานวันปีใหม่ โรงเรียนเป็นฝ่ายให้บริการด้านสถานที่ แสงเสียง เครื่องใช้ต่าง ๆ และเชิญชวนให้ประชาชนมาร่วมกิจกรรมโดยนำอาหารมารับประทานร่วมกันมีรายการสนุกสนานรื่นเริงตามที่เห็นสมควร และพยายามฟื้นฟูการเล่นของท้องถิ่นด้วย

2. การจัดงานหล่อเทียนพรรษา นอกจากโรงเรียนจะเป็นศูนย์กลางในการจัดงานรื่นเริงแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางในการจัดงานบุญงานกุศลด้วย โดยริเริ่มชักชวนประชาชนให้ร่วมทำบุญหล่อเทียนพรรษา จัดตกแต่งเทียนและกระบวนแห่ไปถวายตามวัดต่าง ๆ

3. การจัดงานวันสงกรานต์ นอกจากจัดสงฆ์น้ำพระแล้ว ควรจัดสงฆ์น้ำให้คนชราภายในหมู่บ้าน มีการละเล่นพื้นเมืองและการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ

4. การจัดงานเวียนเทียนในวันสำคัญทางศาสนา โรงเรียนสามารถเป็นผู้นำและชักชวนให้ประชาชนมาร่วมกันเวียนเทียนในตอนกลางคืน ต่อจากนั้นอาจจะจัดให้มีการบรรยายธรรมะฉายสไลด์ภาพยนตร์เกี่ยวกับธรรมะ เป็นต้น

5. การจัดงานวันลอยกระทง เป็นการฟื้นฟูประเพณีไทย โดยโรงเรียนอาจจะเป็นผู้ริเริ่มพร้อมทั้งให้บริการด้านสถานที่และความสะดวกด้านต่าง ๆ แก่ประชาชน

สังวร เภฏฐะ (2540 : 36) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของโรงเรียนไว้ดังนี้

1. โรงเรียนมีหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรม เพราะโรงเรียนเป็นศูนย์กลางของสังคม ทำหน้าที่รักษาขนบธรรมเนียมประเพณีให้คงอยู่สืบไปโดยการถ่ายทอดและกำจัดสิ่งไม่ดีออกไป

2. โรงเรียนมีหน้าที่เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม เพราะวัฒนธรรมย่อมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โรงเรียนจึงเป็นแหล่งที่จะปลูกฝังวัฒนธรรมอันดีงามและทันสมัยให้แก่แก่นักเรียน

3. โรงเรียนมีหน้าที่ในการพัฒนาบุคลากร เพราะโรงเรียนมีหน้าที่ให้การอบรมนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา

การจัดกิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม คุณธรรมแก่นักเรียน โดยการเชิญชวนประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งได้รับเกียรติยกย่อง เกิดความประทับใจกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น จนกลายเป็นความรู้สึกผูกพัน ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างแน่นแฟ้น ได้แก่

1. กิจกรรมวันไหว้ครู โรงเรียนควรนิมนต์พระสงฆ์หรือเชิญผู้นำทางศาสนาและพ่อแม่ผู้ปกครองนักเรียนทุกคนมาร่วมพิธีด้วย

2. การจัดงานพ่อและวันแม่ เป็นกิจกรรมที่ให้เกียรติและความสำคัญแก่ประชาชนผู้ปกครองนักเรียนเป็นอย่างมาก โดยการเชิญพ่อหรือแม่มาในงานดังกล่าว กิจกรรมนี้จะเสริมสร้างความรักความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัว และการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมให้เกียรติยกย่องแก่ประชาชนเป็นผลให้ประชาชนเกิดความประทับใจและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี

3. การจัดงานแจกประกาศนียบัตรแก่นักเรียน โดยการเชิญผู้ปกครองนักเรียนมาร่วม

4. เชิญประชาชนมาเป็นวิทยากรในโรงเรียน ประชาชนบางคนมีความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่างๆ โรงเรียนควรพิจารณาเชิญมาสอนนักเรียนเป็นการให้ความสำคัญและให้เกียรติแก่ประชาชน (ปรีชา คัมภีร์ปภกรณ์. 2528 : 770-772)

Harrison และ Gowin (1962 : 72 – 73) ได้ให้ข้อเสนอแนะวิธีการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและบ้านไว้ดังนี้

1. ศึกษาสภาพของชุมชน ความเป็นอยู่ของสังคมแต่ละบ้านเพื่อทราบความต้องการ
2. สสำรวจข้อมูลปัจจุบันของชุมชน
3. ศึกษาข่าวความเคลื่อนไหวของท้องถิ่นด้วยความระมัดระวัง
4. อภิปรายกับสมาชิกจากคณะอื่น ๆ ในชุมชน
5. ศึกษาสังเกตเงื่อนไขพฤติกรรมที่นักเรียนกระทำที่บ้าน
6. ไปเยี่ยมบ้านเพื่อร่วมกันช่วยนักเรียนพัฒนาสูงสุด นักเรียนจะเป็นสื่อประสานความเข้าใจอันดี
7. ส่งนักเรียนกลับบ้านให้เขามีความสุขเช่นเดียวกับที่เขาจะมาโรงเรียน
8. ครูต้องสร้างโอกาสอันดีให้เกิดขึ้นในโรงเรียนไม่เฉพาะแต่ที่บ้านเท่านั้น
9. ช่วยเหลือผู้ปกครองในการแก้ปัญหาเด็ก

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โรงเรียนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพในการให้การศึกษาแก่นักเรียน มักจะได้รับความสนใจสอดส่องดูแลและช่วยเหลือเกื้อกูลในด้านต่าง ๆ จากผู้ปกครองนักเรียนและชุมชนอยู่เสมอกการที่จะให้ชุมชนเห็นความสำคัญของการศึกษา และให้การศึกษาเข้าถึงจิตใจของชุมชนนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นภารกิจหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของผู้บริหาร และครูอาจารย์ในสถานศึกษานั้น ๆ ซึ่ง สุวิทย์ บุญช่วย (2525 : 128) และจิตต์ ชาติอุทัย (2532 : 37) กล่าวถึง ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนอย่างสอดคล้องต้องกันว่าเป็นการร่วมมือกันกระทำจากโรงเรียนไปสู่ประชาชนทางหนึ่งและในขณะเดียวกันก็คอยฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำเอากระแสประชามตินั้น กลับไปสู่โรงเรียนด้วย ควบคู่กันไปซึ่งเป็นกระบวนการของการสื่อสารสองทาง (Two-way Process of Communication) สำหรับกิติมา ปรีดีดีลิก (2532 : 237) ชี้ให้เห็นว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นกิจกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนจัดขึ้นทั้งในและนอกโรงเรียนเพื่อให้บุคคลในโรงเรียนและบุคคลในชุมชนรอบโรงเรียนได้

รับรู้ด้วยกันอย่างติดต่อกัน ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกัน เกิดความร่วมมือกันและช่วยเหลือกันให้ได้

จากการวิจัยพบว่า ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาส ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียน ด้านเจตคติที่ติระหว่างชุมชนกับโรงเรียน โดยภาพรวมระดับการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากความศรัทธา และยึดมั่นในหลักศาสนาอิสลามของชาวไทยมุสลิม โดยพระคัมภีร์อัลกุรอานเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งของอิสลามที่ประกอบด้วยบทบัญญัติที่ทุกคนถือเป็นธรรมเนียมในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้โต๊ะครู หรือผู้สอนศาสนา เป็นที่เคารพนับถือของชุมชนและยอมรับว่าเป็นผู้มีความรู้ทางด้านศาสนาอิสลาม ผู้ปกครองจึงได้ส่งบุตรหลานให้ไปศึกษาหาความรู้จากโรงเรียนดังกล่าว (มนัส สุวรรณชาติรี. 2541 : 45)

ปนัดดา จุลเสวก (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนกลางในการบริหารชุมชน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ พบว่าวิธีบริหารชุมชนที่เหมาะสมของโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลาง คือการใช้วิธีโรงเรียนสู่ชุมชนและชุมชนสู่โรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ โรงเรียนยังไม่เคยสำรวจความต้องการของชุมชนในการบริการจากโรงเรียน และการขาดวัสดุอุปกรณ์ของโรงเรียนในการชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนการใช้เวลาในการบริการ ชุมชนเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับกลาง และ บรรณาคม ภัคดีพิพัฒน์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาบริการชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน ครู และกรรมการสภาตำบลในจังหวัดพะเยา พบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาให้บริการชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง

ดิลก พัฒนวิเชียรโชติ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2527 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการศึกษา และประชาชน อย่างละ 111 คน รวม 444 คน พบว่า ผู้บริหารและครูเห็นว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับมาก คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน กิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกรรมการศึกษา กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวันสำคัญ กิจกรรมด้านการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมาคมและมูลนิธิ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิษย์เก่าดีเด่นและวันศิษย์เก่า กิจกรรมส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน และอุไร ถาษา (2530) ได้ศึกษาการบริหารงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพะเยา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน 192 คน และครู 386 คน ในปีการ

ศึกษา 2529 พบว่า ปัญหาทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน การให้บริการชุมชน การประชาสัมพันธ์โรงเรียน และการร่วมกิจกรรมของชุมชน

ทงศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ (2519 : 65-67) ได้ศึกษากิจกรรมและปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในด้านการบริการให้ความรู้แก่ประชาชนและปรับปรุงชุมชนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ

นคร จอมเดช (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามทรรศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน 152 คน ครู 633 คน ในปีการศึกษา 2529 ผลการวิจัย พบว่า ประเด็นสำคัญที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูมีความเห็นตรงกันว่า เป็นปัญหา มาก ได้แก่ (1) งบประมาณที่ใช้ในงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน (2) ขาดแคลนบุคลากร ทรัพยากร และวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน (3) ขวัญและกำลังใจของผู้ร่วมงานไม่ได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม (4) ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนในการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรที่รับผิดชอบงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

เสนีย์ สังข์พันธ์ (2532 : 128) ได้ศึกษากระบวนการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรีกลุ่มประชากร คือ ผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการประเมินเป็นโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นของจังหวัดลพบุรี ระหว่างปีการศึกษา 2528 - 2530 จำนวน 21 คน พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นมีการกำหนดนโยบาย ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของโรงเรียนไว้ อย่างชัดเจน การวางแผนความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในคณะครูประชุมร่วมกับกรรมการศึกษา มีการจัดทำแผนประจำปี แผน 1-3 ปี และแผนควบคุมกำกับการจัดคนเข้าทำงานใช้วิธีการสังเกตความถนัด และศึกษาประวัติของบุคลากร การจัดองค์การไม่มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยเฉพาะการอำนวยความสะดวกมีการสั่งงานด้วยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษรตามลักษณะของงาน การติดตามและควบคุมการทำงานใช้วิธีรายงาน ประชุม การสังเกต และการสัมภาษณ์ โรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นไม่มีปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพราะโรงเรียนใช้วิธีการตัดสินใจในรูปกลุ่มทำงาน เปิดโอกาสให้ครูและกรรมการศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารการมอบหมายที่เหมาะสมกับบุคลากร การเตรียมการยึดแผนโครงการเป็นหลัก

วราภรณ์ วงศ์ใหญ่ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำปริญาานิพนธ์เรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่าสภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา

ในระดับมาก และมีปัญหาน้อยทั้งปัจจัยป้อนเข้าและผลผลิต สภาพและปัญหาการมีส่วนร่วมของชุมชนในโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จไม่แตกต่างกัน

สวาท หาญกลับ (2534 :154) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่า ระดับการให้บริการแก่ชุมชนอยู่ระดับปานกลาง โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยที่ผู้บริหารโรงเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับมากกว่าครูอาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การให้บริการชุมชนและการร่วมกิจกรรมของชุมชน ผู้บริหาร และครูอาจารย์ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผู้บริหารโรงเรียนมีทัศนคติต่อการปฏิบัติอยู่ในระดับที่มากกว่าครูอาจารย์ และองค์ประกอบที่เกี่ยวกับการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน พบว่า ครูอาจารย์มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยผู้บริหารมีระดับปฏิบัติมากกว่าครูอาจารย์ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าการจัดบริการให้ประชาชนใช้อาคารเรียนหรือห้องประชุมอยู่ในระดับมาก นอกนั้นอยู่ในระดับกลางทุกข้อ ส่วนงานด้านวิชาการ หรือการแนะแนวอาชีพนั้น โรงเรียนทำได้ค่อนข้างน้อย อาจมีสาเหตุมาจากการบริการด้านนี้ต้องใช้แหล่งวิชาการ ประกอบกับภาระงานสอนของครูมีมาก จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารปฏิบัติงานในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนในข้อที่เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมกับวัด หรือการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประเพณีท้องถิ่นที่จัดขึ้นในชุมชนที่ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

เสริมวิทย์ สุวรรณมณี (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส พบว่า ด้านการให้บริการแก่ชุมชน ครู ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาในระดับปานกลาง เพราะความไม่พร้อมของทรัพยากรในการบริหาร

วิเชียร สีเมือง (2542 : 142) ได้ศึกษาบทบาทที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของหัวหน้าแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคใต้ พบว่าในด้านบริการชุมชน ความคิดเห็นของผู้บริหารและครู อาจารย์ เกี่ยวกับบทบาทที่เป็นจริงของหัวหน้าแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคใต้ ภาพรวมของด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

สิริรัตน์ สุทธิดารา (2529 : 92) ได้ศึกษาการบริการชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดตรัง พบว่า กิจกรรมการให้บริการชุมชนที่โรงเรียนกระทำอยู่ตามความต้องการของชุมชนและผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุมชนในทุก ๆ ด้าน โรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง น่าจะมีสาเหตุมาจากขอบข่ายงานการให้บริการชุมชนจะครอบคลุมถึงการให้บริการด้านอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน และงานด้านวิชาการ เพื่อเพิ่มพูน

อาชีพ และข่าวสารต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพของชุมชน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับบริการอาคารสถานที่ของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ด้านการแนะแนวอาชีพนั้นโรงเรียนทำได้ค่อนข้างน้อย เนื่องจากการบริการด้านนี้ต้องใช้แหล่งวิชาการ บุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะอาชีพหรือมีทักษะด้านนี้เฉพาะ แต่ในโรงเรียนมีสิ่งเหล่านี้ไม่เพียงพอกับความต้องการ ประกอบกับภาระหน้าที่ด้านการสอนของครูมีมาก จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้บริหารและครูอาจารย์ปฏิบัติงานในด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

พีรฉัตร แสงฉาย (2536 : 120-123) ได้ทำการศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสงขลาพบว่า การให้บริการชุมชนโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง สิ่งที่ครูปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือการให้บริการอาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมของชุมชน และสิ่งที่ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยคือ การสาธิต หรือทดลองทำกิจกรรมด้านอาชีพต่าง ๆ ในโรงเรียนเพื่อเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน เกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมในชุมชนพบว่าปฏิบัติในภาพรวมมาก ข้อที่สูงสุดคือการร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันควร และเกี่ยวกับการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนพบว่า ครูปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงสิ่งที่ครูปฏิบัติในระดับสูงสุดคือการให้ชุมชนแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโรงเรียน

พจณี เทียมศักดิ์ (2543 : บทคัดย่อ) เจ้าหน้าที่บริหารงานส่วนพระองค์สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ได้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง "ปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและโรงเรียน" พบว่าการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจะดีก็ต่อเมื่อ เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนจะทำให้การเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพแท้จริงของชุมชน และครูมีบทบาทอย่างต่อเนื่องต่อการเกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนและชุมชน สัมพันธภาพอันดีของครูที่มีต่อผู้เรียนจะก่อให้เกิดสัมพันธอันดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน และการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้สัมผัสประสบการณ์ตรง โดยการให้ทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้จัดการเรียนการสอน ทั้งทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรธรรมชาติจะพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนได้ผลดีมากกว่าการเรียนรู้จากตำราเรียนเพียงอย่างเดียว และการเปิดโอกาสให้ปราชญ์หรือผู้รู้เป็นผู้ร่วมสอนหรือวิทยากรในบางเนื้อหา เช่น การสอนเรื่องพืชสมุนไพร เกษตรผสมผสานหรือวิทยากรอื่น ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เป็นรูปแบบของการถ่ายทอดภูมิปัญญาให้กับท้องถิ่นสู่คนรุ่นใหม่

สุวัฒน์ พุทธเมธา (2524 : 104) ได้กล่าวถึงความจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนว่า การศึกษาในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับบุคคลในชุมชน เพราะโรงเรียนให้การศึกษาก่อนนักเรียน ซึ่งมาจากชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ นักเรียนนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันนักเรียนต้องสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครองของ

นักเรียนด้วยบุคคลในชุมชนก็จะดำรงชีวิตตามนักเรียนไปด้วย จึงถือว่าโรงเรียนให้การศึกษาดูทางอ้อมแก่บุคคล สมพงษ์ เหมทานนท์ (2521 : 33 – 35) ได้สำรวจความต้องการของประชาชนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการก่อตั้งโรงเรียนชุมชนระดับมัธยมศึกษาในปี 2521 พบว่า ประชาชนในชุมชนสนับสนุนให้มีการก่อตั้งโรงเรียนและได้เสนอแนะว่าโรงเรียนควรเปิดสอนวิชาที่ต่าง ๆ เช่น ช่างยนต์ ช่างไม้ เย็บผ้า และอื่น ๆ ซึ่งในส่วนตัวเกี่ยวกับการบริการของทางโรงเรียน ประชาชนมีความเห็นว่าโรงเรียนควรเป็นศูนย์กลางในการให้บริการและควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบโครงการต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น จะเห็นได้ว่าประชาชนมีความต้องการให้โรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนในด้านอาชีพ เศรษฐกิจ ด้านนันทนาการ ด้านวัฒนธรรมและด้านการศึกษาแก่ชุมชน

ณรงค์ศักดิ์ ถนอมศรี (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยทางวัฒนธรรมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่าระหว่างกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้างานโรงเรียนกับชุมชนและกลุ่มครูผู้ทำหน้าที่การสอนโดยภาพรวมกล่าวคืออยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมีระดับสูงกว่ากลุ่มครูผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยที่กลุ่มของผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้างานโรงเรียนกับชุมชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่ากลุ่มทำหน้าที่การสอนที่มีความคิดอยู่ในระดับปานกลาง

ลัดดา เสนาะพิน (2537 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ในการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน กล่าวว่าปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์ที่ประสบความสำเร็จสูงคือคุณลักษณะส่วนตัวของผู้บริหารที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่จะสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และมีคุณสมบัติต่อไปนี้คือ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรอบรู้ มีจริยธรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชุมชน

โสภณ เพ็ชรพวง (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยะลา พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีปัญหาการบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบที่เกี่ยวกับข่ายงานทั้งห้าด้านตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การสร้างเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่น การให้บริการแก่ชุมชน การให้ชุมชนมีส่วนร่วมกิจกรรมของโรงเรียน การประชาสัมพันธ์โรงเรียนและการร่วมกิจกรรมของชุมชน

เสรีวิทย์ นิลรัตน์ (2536 : 96) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในเขตการศึกษา 2 พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนด้าน

บริการและความร่วมมือกับชุมชนโรงเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กันน้อยมากและขาดการประสานงานการบริการความรู้ และบริการชุมชนอยู่ในวงแคบ ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วิทยา บุญสม (2520 : 125) เรื่องการบริหารงานของโรงเรียนราษฎร์ สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า งานบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโรงเรียนให้ความสำคัญของงานด้านนี้น้อยที่สุด ซึ่งจากผลการวิจัยของ Bruce (1972 : 6026-A) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สรุปได้ว่า

1. ครูและประชาชนต้องการให้ครูใหญ่ทำงานร่วมกับชุมชน เพื่อช่วยแก้ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาเด็กวัยรุ่น และเสริมสร้างโปรแกรมสันตนาการของชุมชน
2. ครูและประชาชนต้องการให้ครูใหญ่มีส่วนร่วมการปกครองท้องถิ่นและทางด้านศาสนาของชุมชน
3. ครูและประชาชนต้องการให้ครูใหญ่จัดประชุมร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง นักเรียน เพื่อผลในการศึกษาของนักเรียน

ประจวบ ต่อตระกูล (2529 : 45) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง ตามทัศนะของครู และ ประชาชน ผลการวิจัยพบว่า ตามทัศนะของครูและประชาชนโดยทั่วไปไม่มีความเห็นว่ครูใหญ่ได้ปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ

ธวัชชัย บุญเต็ม (2536 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยม สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่าการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชน รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายได้พบว่า ด้านการสร้างและเผยแพร่เกียรติประวัติของโรงเรียน การเป็นผู้นำและการให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน และการให้บริการชุมชนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการวางแผนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และการประเมินผลงานด้านสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

สุนิตย์ สุวรรณมณี (2534 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่าระดับการบริหารงานความสัมพันธ์ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานผู้บริหารโรงเรียนต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุเทน จิตต์สำรวย (2541 : 91) ศึกษาปัญหาของการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนมิได้เป็นตัวแปรที่ทำให้การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนต่างกัน

อัจฉริยญา มีรุ่งเรือง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 ที่มีประสิทธิภาพการดำรงตำแหน่งต่างกัน ปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปปฏิบัติงานมากกว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพต่ำกว่า 10 ปี

พีรฉัตร แสงฉาย (2536 : 120-123) ได้ทำการศึกษาระดับการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสงขลา โดยแบ่งประสิทธิภาพในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีระดับปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนที่แตกต่างกัน

อัจฉริยญา มีรุ่งเรือง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 พบว่าในโรงเรียนที่ขนาดต่างกัน มีระดับการปฏิบัติของโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ปฏิบัติงานมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก

สมพงศ์ ศิริเขต (2523 : 38) ได้ศึกษาเรื่องกระบวนการบริหารของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า ครูใหญ่ที่บริหารงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีกระบวนการบริหารด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ขนาดของโรงเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามบทบาทเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

สมพร เพชรสงค์ (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานอนุบาลเอกชนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุนนต์ ศิริธรรม (2532 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือและการประเมินเครื่องมือสำหรับการบริหารงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามทัศนะของครู-อาจารย์ ผู้บริหารโรงเรียน และประชาชน ของโรงเรียน ทั้ง 5 ขนาด โดยภาพรวมที่ปฏิบัติจริงอยู่ในระดับปานกลาง และที่ควรปฏิบัติอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาระดับความพึงพอใจพบว่า ผู้บริหารครู-อาจารย์ และประชาชนของโรงเรียนขนาดเล็ก ที่สุด ขนาดเล็ก และขนาดกลาง อยู่ในระดับพอใจ ส่วนขนาดใหญ่ และใหญ่ที่สุดอยู่ในระดับไม่พอใจ สำหรับข้อเสนอแนะในการบริหารโดยภาพรวมผู้บริหารโรงเรียนควรรหาทางสนับสนุนทรัพยากรการบริหารและควรเปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์ และชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานให้มากขึ้น

บรรจง สระทอง (2536 : 83) เรื่องบทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจังหวัดปัตตานี ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน ครู-อาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันโดยภาพรวม ปรากฏว่า โรงเรียนขนาดกลางมีความเห็นว่าโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนต่างไปจากโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็กโดยโรงเรียนขนาดกลางเห็นว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนมากกว่าขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

ณรงค์ กาญจนานนท์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อยู่ในระดับสูง ส่วนครูอาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนะต่อเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรด้านตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนครู อาจารย์ พลละ ผู้ปกครอง มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง และ ขนาดเล็ก มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สุรพล มีหนองหว้า (2540 : 148) ได้ทำการวิจัยปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนมพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหาด้านการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการประเมินผลการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ด้านการได้รับสนับสนุนจากชุมชน ด้านการให้บริการชุมชน ด้านการวางแผนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และด้านการเป็นผู้นำและให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชน

อุเทน จิตต์สำรวย (2541 : 82) ได้ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัด

นครศรีธรรมราช จำแนกตามขนาด พบว่า โรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีปัญหาการปฏิบัติงานด้านชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่มีปัญหา มากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก ส่วนโรงเรียนขนาดเล็กกับกลางมีปัญหาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนไม่แตกต่างกัน

จรัส ศรีประพันธ์ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาการใช้ทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนเพื่องานวิชาการ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียนพบว่าระดับการใช้ทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนเพื่องานวิชาการ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ งานวางแผนและกำหนดนโยบายอยู่ในระดับน้อย และเมื่อเปรียบเทียบการใช้ทรัพยากรจากโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ณรงค์ สุทธิภักดี (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนและครูอาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมชาย รัศยุติธรรมกุล (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยโสธร พบว่าครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านงานโรงเรียนกับชุมชน มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ลัดดา เสนาะพิน (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ในการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน พบว่าผู้บริหารมีบทบาทหน้าที่ด้านการจัดองค์การเป็นระบบเปิด มีการจัดโครงสร้างการบริหารที่ดี และการที่โรงเรียนจะได้รับความช่วยเหลือเกื้อกูลจากชุมชน โรงเรียนจะต้องทำให้ชุมชนเชื่อถือศรัทธา และเป็นที่ยอมรับในคุณภาพทางการศึกษา

วิเชียร อ่อนประเสริฐ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาระดับปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีคุณวุฒิ ประสบการณ์ในตำแหน่งและขนาดของโรงเรียนต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบกับทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิ วัยวุฒิ ประสบการณ์ในตำแหน่งและขนาดโรงเรียนต่างกัน ไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางเศรษฐกิจ

ณรงค์ กาญจนานนท์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า

ผู้บริหารโรงเรียนที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อยู่ในระดับสูง ส่วนครูอาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนคติต่อเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรด้านตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนครู อาจารย์ ผู้ปกครอง มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนครูอาจารย์ในโรงเรียนขนาดกลาง กับขนาดเล็ก มีทัศนคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5.1 งานวิจัยต่างประเทศ

Bruce (อ้างใน ประจวบ ต่อตระกูล. 2519 : 13 - 14) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนผลการวิจัยสรุปว่า ครูและประชาชนต้องการให้ครูใหญ่ทำงานร่วมกับชุมชน เพื่อช่วยแก้ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาเด็กวัยรุ่นและเสริมสร้างโปรแกรมนันทนาการของชุมชน ต้องการให้ครูใหญ่มีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่นและการศาสนาของชุมชน ต้องการให้ครูใหญ่จัดประชุมร่วมกันระหว่างครูและผู้ปกครอง เพื่อผลในการศึกษาของนักเรียน ต้องการให้ครูใหญ่มีที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณโรงเรียนที่เขาปฏิบัติงานอยู่

Becerra (อ้างใน สนิทหา นุชขวัญ. 2535 : 70) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทและความเข้าใจระหว่างผู้บริหารกับตัวแทนของชุมชนต่อการวินิจฉัยปัญหาของโรงเรียน เขาได้คัดเลือกปัญหาของโรงเรียนที่ต้องการตัดสินใจร่วมกันของผู้บริหารโรงเรียนและตัวแทนของชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสองฝ่ายพยายามที่จะทำความเข้าใจและปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่และนโยบายที่ตกลงกันได้ นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้บริหารต้องสนใจและเข้าใจความแตกต่างของชุมชนได้ในทุกโอกาส ทัศนคติในทางที่ไม่พึงประสงค์ของแต่ละฝ่ายจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานร่วมกัน ผู้บริหารต้องยอมรับในเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และไม่คาดหวังผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกันกับชุมชนมากเกินไป

Toy (อ้างใน โสภณ เพ็ชรพวง. 2533 : 77) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนาแผนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในโรงเรียนในชนบท ข้อเสนอการวิจัยได้เสนอไว้ว่า การที่จะวางแผนเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนในชนบทนั้น ควรจะมีการพัฒนาทางด้านนโยบายและกฎต่าง ๆ ให้มีวิจัย ปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องอยู่ กำหนดจุดมุ่งหมาย เป้าหมายให้ชัดเจน สร้างความสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอก จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ที่ดี การทำให้เกิดความไว้วางใจ ความกระตือรือร้นในการทำงานจัดให้มีผลในการดำเนินงาน

King (อ้างใน สวาท หาญกลับ. 2534 : 71) ได้วิจัยเรื่อง โรงเรียนในฐานะเป็นชุมชนกับความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อแสดงให้เห็นว่า

ผู้บริหารลดความแตกแยกของชุมชนได้ โดยการสร้างความสัมพันธ์ด้วยวิธีทางประชาธิปไตย ให้เกิดความรู้สึกว่าโรงเรียนเป็นของชุมชน ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ผลการวิจัยที่บุคคลอื่นได้วิจัยไว้แล้ว ผลการศึกษาพบว่า หากเปิดโอกาสให้บุคคลได้เข้าไปเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในการสร้างกฎเกณฑ์ จะทำให้เขาเกิดความรู้สึกว่า ต้องรักษากฎเกณฑ์นั้นไว้ และจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์มากขึ้น ถ้าบุคคลได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เขาจะเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบต่อการดำเนินงาน โรงเรียน ความขัดแย้งจะลดน้อยลง

Hefferman (อ้างใน สวาท หาญกลับ. 2534 : 71) ได้วิจัยเรื่อง การรับรู้ของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชนในการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการร่วม การตัดสินใจผลการวิจัยพบว่าผู้บริหาร เป็นกุญแจสำคัญในการสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ส่วนในระดับชาติ รัฐ และท้องถิ่นได้พยายามดำเนินการปรับปรุงให้ผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมในคณะกรรมการปัญหาสำคัญพบว่าบทบาทของกลุ่มเกี่ยวกับความไม่ชัดเจนของบทบาทและความรับผิดชอบของผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน โรงเรียนชุมชนจำเป็นต้องเปลี่ยนทัศนคติทักษะและความรู้เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการตัดสินใจของผู้ปกครองและสมาชิกในชุมชน

Schaeffer (อ้างใน สวาท หาญกลับ. 2534 : 71) ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งเป็นโรงเรียนตัวอย่างระหว่าง ค.ศ. 1982 - 1989 ข้อค้นพบชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมและแนวทางที่ใช้ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างที่ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมเหมือนกับกิจกรรมระดับมัธยมศึกษาในเรื่อง การวางแผนที่ดี การประสานงานที่ดีจะต้องมาจากความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีหลักฐานยืนยันที่เด่นชัดของผู้วิจัยพบว่าโรงเรียนที่บุคลากรมีความอบอุ่นและมีกำลังใจคือ โรงเรียนที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองในโรงเรียนมัธยมศึกษาเชื่อในความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง มีผลต่อนักเรียนโดยมีส่วนร่วมทำให้เกิดความรับผิดชอบสูงในการมีส่วนร่วมถ้าเขาได้รับการขอร้องให้เข้าร่วมประสิทธิผลของโรงเรียนมัธยมศึกษาจะเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ในเรื่องและเวลาที่เหมาะสม ผู้ปกครองและอาสาสมัคร และการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการ บุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องสำรวจการยอมรับของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการปกครองการเรียนที่บ้าน และให้โอกาสแก่ผู้ปกครองหลาย ๆ ทางในการให้มีส่วนร่วมที่กำหนดไว้อย่างหลากหลายฉะนั้นโรงเรียนจะต้องตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอย่างจริงจัง

Sorbello (อ้างในสมนึก งามศิริ. 2540 : 94) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองนักเรียนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในบทบาทที่เป็นจริง และบทบาทที่คาดหวังตาม

ทัศนคติของครูประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา และ ผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนประถมศึกษา ปรากฏผลว่ากลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มมีความเห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับโรงเรียนในระดับน้อย มีแนวความคิดของทุกกลุ่มเสนอให้ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการเลือกหนังสือเรียน การจัดหลักสูตร การประเมินผลครู ระเบียบวินัยของโรงเรียน คณะครู และผู้บริหาร มีความเห็นว่าผู้ปกครองไม่ควรเกี่ยวข้องกับทางโรงเรียนในส่วนที่ผู้ปกครองยังไม่มีความรู้พอ และไม่แน่ใจในกลุ่มที่ไม่ใช่ผู้ปกครองไม่เห็นด้วยที่ผู้ปกครองจะกระตือรือร้นและรับผิดชอบน้อย

Hoffman (อ้างใน สอนทยา วิชชุรังษี. 2538 : 56) ได้ศึกษาปัญหาของครูใหญ่ใหม่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 90 ของครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูใหญ่ 2 - 4 ปี มีปัญหาในการนิเทศการศึกษา จากจำนวนการนิเทศ 106 ปัญหา และปัญหาเกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศการศึกษาถึงร้อยละ 50 นอกนั้นก็เป็นปัญหาการพัฒนาสมรรถภาพและการให้ความช่วยเหลือแก่ครู สาเหตุที่มีปัญหาการนิเทศ เป็นเพราะงานธุรการและการติดต่อประสานงานมาก ทำให้การปฏิบัติงานการนิเทศศึกษาน้อยลง

Mayton (อ้างใน สมมาต ห่องโสภ. 2538 : 83) ได้วิจัยลักษณะผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในอลาบามา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา ส่วนมากมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 1-12 ปี และยังพบอีกว่า การบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนที่มากด้วยประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง มีความเข้าใจในกระบวนการบริหารสูง ช่วยเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ในการบริหารการศึกษา ทำให้การดำเนินงานทางการศึกษารวดเร็วและรัดกุม

Evero (อ้างใน สมปอง นิลล้วน. 2530 : 32) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาของผู้บริหารโรงเรียน ตามทัศนคติของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาชนบทของหน่วยงานทางการศึกษารัฐจอร์เจีย สหรัฐอเมริกา พบว่า สัมประสิทธิ์สหพันธ์ของครูต่อปัญหาของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ทางการศึกษาที่ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจากผลการวิจัยในต่างประเทศที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชนมีอยู่ในระดับน้อยทั้งนี้เพราะผู้ปกครองขาดความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากการขาดข่าวสารข้อมูลและการติดต่อกันภายในชุมชน การเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องว่าควรมีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารโรงเรียนในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีสถานที่ตั้ง และขนาดโรงเรียนต่างกัน บริหารงานทั้งแตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน สำหรับงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พิจารณานำตัวแปร ด้านตำแหน่ง ประสบการณ์และขนาด

ของโรงเรียน มาตั้งเป็นสมมติฐาน เพื่อทดสอบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนอาชีวศึกษา
เอกชน ในจังหวัดสงขลา มีสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนแตกต่างกันหรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชนในจังหวัดสงขลา โดยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.2.1 การสร้างเครื่องมือ
 - 3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- 3.3 การรวบรวมเครื่องมือ
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร ซึ่งหมายความถึงผู้รับใบอนุญาต ให้จัดตั้งโรงเรียน ผู้จัดการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 16 โรงเรียน เป็นจำนวน 80 คน และครูอาจารย์ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนทั้งด้าน อุตสาหกรรม และ พณิชยกรรม ในจังหวัดสงขลา จำนวน 16 โรงเรียน รวมจำนวน 696 คน ดังตารางที่ 3.1

3.2.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ผู้จัดการ ครูใหญ่ ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยฝ่ายกิจการนักศึกษา จำนวน 16 โรงเรียน เป็นจำนวน 66 คน ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan และครูอาจารย์จากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำนวน 16 แห่ง จำนวน 696 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตาราง Krejcie and Morgan ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 242 คน แล้วเทียบบัญญัติไตรยางค์ตามสัดส่วนประชากรแต่ละโรงเรียน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 308 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนครูของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลาจำแนกแต่ละโรงเรียน

ขนาด/ โรงเรียน	ผู้บริหาร		ครูอาจารย์	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
โรงเรียนขนาดเล็ก				
1. เทคโนโลยีช่างกลสงขลา	5	4	10	3
2. วิทยาลัยการสงขลา	5	4	4	1
3. ช่างอุตสาหกรรมขนาดใหญ่	5	5	22	8
4. แจ้งบริหารธุรกิจ	5	4	16	6
5. ช่างกลภาคใต้เทคโนโลยี	5	4	28	10
โรงเรียนขนาดกลาง				
1. บริหารธุรกิจวิทยา	5	5	29	10
2. บริหารธุรกิจสงขลา	5	4	37	13
3. วิชาโปลีเทคนิค	5	4	36	12
4. เพชรสยามวิทยาลัยการ	5	4	25	9
5. ส่องแสงวิทยาลัยการ	5	4	48	16
6. หาดใหญ่บริหารธุรกิจนานาชาติ	5	4	49	16
โรงเรียนขนาดใหญ่				
1. สงขลาเทคโนโลยี	5	4	112	39
2. วิทยาลัยการหาดใหญ่	5	4	119	41
3. หาดใหญ่อำนวยการบริหารธุรกิจ	5	4	41	14
4. หาดใหญ่อำนวยการวิทยาลัยการ	5	4	59	21
5. อุดมศึกษาวิทยาลัยการ	5	4	60	21
รวม	80	66	696	242

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามวัดสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยยึดหลักกรอบแนวความคิด 4 ด้านคือการพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การให้ความรู้และบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน การอนุรักษ์ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษากรอบความคิดของการประเมินสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลพระราชทาน ประเภทสถานศึกษาวิชาชีพ ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ตามกรอบรางวัลพระราชทาน พ.ศ. 2534 ใน 4 ด้านคือ 1. การพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน 2. การให้ความรู้และบริการชุมชน 3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน 4. การอนุรักษ์ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม

2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามกรอบแนวความคิด โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ขนาดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม(Questionnaire) การปฏิบัติของ ผู้บริหาร และครูอาจารย์เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ใน 4 ด้านคือ

- | | |
|---|--------|
| 1. การพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน | 10 ข้อ |
| 2. การให้ความรู้และบริการชุมชน | 10 ข้อ |
| 3. การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน | 10 ข้อ |
| 4. การอนุรักษ์ศาสนา และ ศิลปวัฒนธรรม | 10 ข้อ |

ลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales)ซึ่งในแต่ละด้านนั้นมีระดับการปฏิบัติ 5 ระดับและได้กำหนดมาตราวัดดังนี้

- | | | |
|---|---------|------------------|
| 5 | หมายถึง | ปฏิบัติมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | ปฏิบัติมาก |
| 3 | หมายถึง | ปฏิบัติปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | ปฏิบัติน้อย |

1 หมายถึง ปฏิบัติน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อวางกรอบแนะนำ และแก้ไข

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความถูกต้องของภาษา

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และครอบคลุมของเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน มีรายนามดังนี้

1. ดร. เหวดี กระโหมวงส์ อาจารย์ประจำภาควิชาประเมินผลและการวิจัย มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.สงขลา
2. ดร. จรัส อติวิทยาภรณ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี
3. อ. บำเพ็ญ ไมตรีโสภณ ผู้ช่วยครูใหญ่โรงเรียนบริหารธุรกิจ นานาชาติ
4. อ. จำเริญ แสงดวงแข อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยทักษิณ จ.สงขลา
5. อ.สุธรรม เดชนครินทร์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคจะนะปฏิบัติราชการศูนย์นิเทศอาชีวศึกษาภาคใต้ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะมาปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่ม (Reliability) ครูอาจารย์โรงเรียนบริหารธุรกิจพัทลุง จ.พัทลุง ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่นโดย หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .92

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. บันทึกเสนอขอให้งานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา จำนวน 16 โรงเรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดังที่ได้กำหนดไว้
2. นำหนังสือขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สังกัดอยู่ในจังหวัดสงขลา ที่ได้กำหนดไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลต่อไป
3. นำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยนำส่งด้วยตนเอง จำนวน 308 ฉบับ
4. การรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับคืนจำนวน 308 ฉบับ เป็นฉบับสมบูรณ์ทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences / for Window)
2. สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และร้อยละ
3. สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับ ชุมชน ในจังหวัดสงขลาและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายข้อเฉพาะด้าน และรวมทุกด้านแล้วนำเสนอในรูปของตารางพร้อมกับคำบรรยายประกอบ แล้วทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จำแนกตามตัวแปรขนาดของโรงเรียน ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน โดยการทดสอบ t-test , F-test และทดสอบรายคู่ โดยวิธี 'Scheffe'

5. เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

4.50- 5.00	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50- 4.49	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.50- 3.49	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.50- 2.49	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ค่า t – test ,F- test
4. ทดสอบค่าความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ตามความคิดของผู้บริหารและครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนใน จังหวัดสงขลา 16 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ SPSS for Window (Statistical Package for the Social Sciences / for Window)

ในการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปของตารางและบรรยายตาราง เปรียบเทียบค่าสถิติ ต่าง ๆ ตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน การให้ความรู้และบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน และการอนุรักษ์ ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม เสนอผลด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลระดับปฏิบัติของผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลาด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชน ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน และด้าน การอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และ ขนาดของโรงเรียน ทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t-test และ F- test

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และ ค่าร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม		จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง	ผู้บริหาร	66	21.40
	ครูอาจารย์	242	78.60
	รวม	308	100.00
2. ประสบการณ์การทำงาน	ต่ำกว่า 10 ปี	203	65.90
	ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	105	34.10
	รวม	308	100.00
3. ขนาดของโรงเรียน	ขนาดเล็ก	49	15.90
	ขนาดกลาง	103	33.40
	ขนาดใหญ่	156	50.60
	รวม	308	100.00

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิจัยพบว่าครูอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามดำรงตำแหน่งเป็น ผู้บริหารจำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 เป็นครูอาจารย์ จำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 78.60ด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ซึ่งจำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 65.90 ส่วนผู้มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 เมื่อพิจารณาจากขนาดของ โรงเรียน พบว่า ครูอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามมาจากโรงเรียนขนาดใหญ่มากที่สุดคือจำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 และมาจากโรงเรียนขนาดเล็กน้อยที่สุดคือ 49 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับ
สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัด
สงขลา ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่าง สถานศึกษากับชุมชน	ผู้บริหารและ ครูอาจารย์ n = 308		ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. โรงเรียนสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	3.40	0.88	ปานกลาง	7
2. โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน	3.55	0.83	มาก	4
3. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน	3.66	1.07	มาก	3
4. คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน	3.85	1.08	มาก	2
5. โรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาหารือในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาชุมชน	3.42	1.06	ปานกลาง	6
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.29	1.07	ปานกลาง	9
7. โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแก้ปัญหาของนักเรียนร่วมกัน	3.45	1.02	ปานกลาง	5
8. โรงเรียนได้เข้าไปดำเนินการเพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพให้กับคนในชุมชน	3.14	1.01	ปานกลาง	10
9.โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน	4.04	0.95	มาก	1
10. โรงเรียนและชุมชนได้มีการประเมินโครงการด้านการพัฒนาร่วมกันเป็นระยะ	3.37	1.05	ปานกลาง	8
ค่าเฉลี่ยรวม	3.51	0.77	มาก	-

จากตารางที่ 4.2 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน จังหวัดสงขลา ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ในภาพรวมมีการปฏิบัติมาก มีค่าเฉลี่ย 3.51

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 9 โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน ค่าเฉลี่ย 4.04 รองลงมาคือข้อ 4 คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน ค่าเฉลี่ย 3.85 และลำดับ 3 คือ ข้อ 3 โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษร ชัดเจน ค่าเฉลี่ย 3.66 ตามลำดับ

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 8 โรงเรียนได้เข้าไปดำเนินการเพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพให้กับคนในชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.14 รองลงมาคือ ข้อ 6 โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.29 และ ข้อ 10 โรงเรียนและชุมชนได้มีการประเมินโครงการด้านการพัฒนาร่วมกันเป็นระยะ ค่าเฉลี่ย 3.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน

ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน	ผู้บริหารและครู อาจารย์ n = 308		ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. นำนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชนในทุกรูปแบบ	3.33	1.04	ปานกลาง	6
2. จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้ ความรู้กับชุมชน	3.04	1.03	ปานกลาง	9
3. จัดกิจกรรมเพิ่มความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน	3.59	0.99	มาก	4
4. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	3.73	1.04	มาก	2
5. จัดให้คณะครูอาจารย์ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริการชุมชน	3.63	1.02	มาก	3
6. ให้บริการวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน	2.77	1.17	ปานกลาง	10
7. อบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง	4.08	0.97	มาก	1
8. จัดบริการด้านกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชน	3.35	1.15	ปานกลาง	5
9. โรงเรียนมีวิธีการจัดกิจกรรมให้ความรู้กับชุมชนในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคลากรนอก และเอกสาร	3.30	1.01	ปานกลาง	7
10. ให้คำแนะนำหรือปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	3.14	1.02	ปานกลาง	8
รวม	3.40	0.81	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน ในภาพรวมมีการปฏิบัติปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.40

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 7 โรงเรียนอบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง ค่าเฉลี่ย 4.08 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 โรงเรียนเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 3.73 และลำดับที่ 3 คือ ข้อ 5 โรงเรียนจัดให้คณะครูอาจารย์ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริการชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.63 ตามลำดับ

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับ คือ ข้อ 6 การให้บริการวัสดุ อุปกรณ์ ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน ค่าเฉลี่ย 2.77 รองลงมาคือ ข้อ 2 จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้กับชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.04 และข้อ 10 การให้คำแนะนำหรือปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน

ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน	ผู้บริหารและครูอาจารย์ n = 308		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโรงเรียน	3.27	1.05	ปานกลาง	7
2. นำนักเรียนศึกษาดูงานตามสถานประกอบการในชุมชน	3.08	0.97	ปานกลาง	10
3. ร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนการศึกษาให้นักเรียน	4.05	0.83	มาก	2
4. ชุมชนสนับสนุนโรงเรียนด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน	4.16	0.95	มาก	1
5. สถานประกอบการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับสถานที่ฝึกงาน ให้ความรู้ และดูแลนักเรียนฝึกงาน	3.74	1.05	มาก	4
6. ชุมชนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในด้านเงิน ทรัพย์สิน หรือแรงงาน	3.26	1.10	ปานกลาง	8
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เช่น สหกรณ์ วันพ่อ วันแม่	3.44	1.14	ปานกลาง	6
8. จัดประชุมคณะกรรมการหรือผู้ปกครองนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาโรงเรียน	3.19	1.13	ปานกลาง	9
9. ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน	3.44	0.98	ปานกลาง	5
10. โรงเรียนนำข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง/คณะกรรมการไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงโรงเรียน	3.95	0.97	มาก	3
ค่าเฉลี่ยรวม	3.60	0.79	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน จังหวัดสงขลา ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน ในภาพรวมมีการปฏิบัติมาก มีค่าเฉลี่ย 3.60

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 4 ชุมชนสนับสนุนโรงเรียน ด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมา คือข้อ 3 โรงเรียนร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนการศึกษาให้นักเรียน ค่าเฉลี่ย 4.05 และลำดับที่ 3 คือข้อ 10 โรงเรียนนำข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง/คณะกรรมการไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงโรงเรียน ค่าเฉลี่ย 3.95 ตามลำดับ

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับคือ ข้อ 2 นำนักเรียนดูงานตามสถานประกอบการ ในชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.08 รองลงมาคือ ข้อ 8 จัดประชุมคณะกรรมการหรือผู้ปกครองนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาของโรงเรียน ค่าเฉลี่ย 3.19 และข้อ 6 ชุมชนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในด้านเงิน ทรัพย์สิน หรือแรงงาน ค่าเฉลี่ย 3.26 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหารและครูอาจารย์ n =308		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. จัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่ออนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน	3.66	1.06	มาก	3
2. ส่งเสริมด้านการศึกษาด้านวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน ประเพณีในท้องถิ่นแก่นักเรียน	3.47	1.08	ปานกลาง	7
3. จัดให้มี ดนตรี การละเล่นพื้นเมืองและศิลปะประจำชาติในรายวิชาต่าง ๆ	3.17	1.13	ปานกลาง	10
4. จัดนิทรรศการ พิพิธภัณฑสถาน เพื่อเผยแพร่ ประเพณีท้องถิ่น	4.02	0.97	มาก	2
5. สนับสนุนให้ครู นักเรียน ร่วมงานกับชุมชนในวันสำคัญทางศาสนา	4.03	1.00	มาก	1
6. จัดอบรมการเล่นดนตรี การขับร้อง ฟ้อนรำ และการละเล่นท้องถิ่น	3.46	1.09	ปานกลาง	8
7. โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	3.64	1.07	มาก	5
8. ร่วมจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่น เช่น วันลอยกระทง	3.65	1.17	มาก	4
9. เชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมงานวันเด็ก วันแม่ หรือวันสำคัญอื่น ๆ ของโรงเรียน	3.52	1.14	มาก	6
10. เข้าร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันควร	3.37	1.12	ปานกลาง	9
ค่าเฉลี่ยรวม	3.59	0.90	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน จังหวัดสงขลา ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม ในภาพรวมมีการปฏิบัติมาก โดยมี ค่าเฉลี่ย 3.59

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 5 โรงเรียนสนับสนุนให้ครู นักเรียนร่วมงานกับชุมชนในวันสำคัญทางศาสนา ค่าเฉลี่ย 4.03 รองลงมา คือข้อ 4 โรงเรียนจัด นิทรรศการ พิพิธภัณฑเพื่อเผยแพร่ประเพณีท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 4.02 และลำดับที่ 3 คือข้อ1 โรงเรียน จัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่ออนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย 3.66 ตามลำดับ

สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 3 ลำดับคือข้อที่ ข้อ3 จัดให้มี ดนตรี การละเล่นพื้นเมืองและ ศิลปะประจำชาติในรายวิชาต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.17รองลงมาคือข้อ 10 เข้าร่วมงานของบุคคลใน ชุมชนตามโอกาสอันควร และข้อ 6 โรงเรียนจัดอบรมการเล่นดนตรี การขับร้อง ฟ้อนรำและ การละเล่นท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 3.46 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ และลำดับที่ เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ในภาพรวม

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา	ผู้บริหารและ ครูอาจารย์ n = 308		ระดับการปฏิบัติ	ลำดับที่
	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา กับชุมชน	3.51	0.77	มาก	3
2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน	3.40	0.81	ปานกลาง	4
3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน	3.60	0.79	มาก	1
4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	3.59	0.90	มาก	2
ค่าเฉลี่ยรวม	3.51	0.76	มาก	-

จากตารางที่ 4.6 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.51

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.60 รองลงมาคือด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ย 3.59 และ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการให้ความรู้และบริการชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.40

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน
ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน ขนาดของโรงเรียน

ตารางที่ 4.7 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา
จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษา กับชุมชน	ผู้บริหาร n = 66		ครูอาจารย์ n = 242		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. โรงเรียนสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	3.59	1.05	3.35	0.83	1.92
2. โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน	3.80	0.91	3.49	0.79	2.55*
3. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน	3.72	1.16	3.64	1.05	0.55
4. คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน	4.26	0.85	3.74	1.12	3.50*
5. โรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาหารือในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาชุมชน	3.67	1.06	3.35	1.04	2.15*
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.64	1.06	3.20	1.05	2.98*
7. โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแก้ปัญหาของนักเรียนร่วมกัน	3.81	1.15	3.35	0.97	3.00*
8. โรงเรียนได้เข้าไปดำเนินการเพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพให้กับคนในชุมชน	3.36	1.10	3.08	0.98	2.04*
9. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน	4.21	0.98	4.00	0.94	1.57
10. โรงเรียนและชุมชนได้มีการประเมินโครงการด้านการพัฒนาร่วมกันเป็นระยะ	3.53	1.25	3.33	0.99	1.36
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76	0.83	3.45	0.75	2.72*

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.7 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับ ชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่งด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของครูอาจารย์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ จำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 1 โรงเรียนสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง ข้อ 3 โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน

ข้อ 9 โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียน และชุมชน และข้อ 10 โรงเรียนและชุมชนได้มีการประเมินโครงการด้านการพัฒนาร่วมกันเป็นระยะ นอกนั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพ
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา
จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน

ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน	ผู้บริหาร n = 66		ครูอาจารย์ n = 242		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นำนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชนในทุกรูปแบบ	3.68	1.04	3.24	1.02	3.10*
2. จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้กับชุมชน	3.39	1.03	2.95	1.01	3.10*
3. จัดกิจกรรมเพิ่มความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน	3.68	1.05	3.56	0.97	0.83
4. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	3.91	1.09	3.69	1.03	1.49
5. จัดให้คณะครูอาจารย์ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริการชุมชน	4.05	0.90	3.51	1.02	3.84*
6. ให้บริการวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน	3.26	1.27	2.63	1.11	3.65*
7. อบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง	4.27	0.95	4.03	0.98	1.80
8. จัดบริการด้านกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชน	3.79	1.14	3.23	1.13	3.54*
9. โรงเรียนมีวิธีการจัดกิจกรรมให้ความรู้กับชุมชนในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคลากรนอก และเอกสาร	3.59	1.08	3.22	0.98	2.50*
10. ให้คำแนะนำหรือปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	3.52	1.17	3.04	0.95	3.41*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.71	0.86	3.31	0.78	3.43*

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.8 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับ ชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดย ค่าเฉลี่ยของผู้บริหารสูงกว่าค่าเฉลี่ยของครูอาจารย์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ มีจำนวน 3 ข้อ คือ ข้อ 3 จัดกิจกรรมเพิ่มความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน ข้อ 4 เปิดโอกาส ให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และข้อ 7 อบรมให้ความรู้วิชาชีพ หลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึง นอกนั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพ
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา
จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการได้รับความรู้ และบริการจากชุมชน

ด้านการได้รับความรู้และบริการชุมชน	ผู้บริหาร n = 66		ครูอาจารย์ n = 242		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโรงเรียน	3.64	1.08	3.17	1.02	3.16*
2. นำนักเรียนศึกษาดูงานตามสถานประกอบการในชุมชน	3.95	1.04	3.75	0.95	1.42
3. ร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนการศึกษาให้นักเรียน	4.30	0.84	4.12	0.83	1.53
4. ชุมชนสนับสนุนโรงเรียนด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน	3.92	0.92	3.63	0.95	2.28*
5. สถานประกอบการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับสถานที่ฝึกงานให้ความรู้และดูแลนักเรียนฝึกงาน	3.70	1.14	3.45	1.03	1.59
6. ชุมชนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในด้านเงิน ทรัพย์สิน หรือแรงงาน	3.41	1.11	3.22	1.10	1.21
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เช่น สหกรณ์ วันพ่อ วันแม่	3.68	1.14	3.38	1.14	1.93
8. จัดประชุมคณะกรรมการหรือผู้ปกครองนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาของโรงเรียน	3.41	1.26	3.13	1.09	1.79
9. ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน	3.77	0.99	3.36	0.97	3.05*
10. โรงเรียนนำข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง/คณะกรรมการไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงโรงเรียน	3.81	0.99	3.48	0.95	2.51*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76	0.80	3.47	0.78	2.63*

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.9 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับ ชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการได้รับความรู้และบริการชุมชน ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารสูงกว่าค่าเฉลี่ยของครูอาจารย์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 มีจำนวน 4 ข้อ คือ ข้อ 1 ชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโรงเรียน ข้อ 4 ชุมชนสนับสนุนโรงเรียนด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน ข้อ 9 ใช้ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนให้เป็น ประโยชน์ต่อการสอน และข้อ 10 โรงเรียนนำข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง/คณะกรรมการไปปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงโรงเรียน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง ด้านการอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	ผู้บริหาร n = 66		ครูอาจารย์ n = 242		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. จัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่ออนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน	3.98	1.18	3.57	1.02	2.60*
2. ส่งเสริมด้านการศึกษาด้านวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีในท้องถิ่นแก่นักเรียน	3.82	1.16	3.37	1.04	2.82*
3. จัดให้มี ดนตรี การละเล่นพื้นเมืองและศิลปะ ประจำชาติ ในรายวิชาต่าง ๆ	3.62	1.17	3.05	1.09	3.53*
4. จัดนิทรรศการ พิพิธภัณฑสถาน เพื่อเผยแพร่ ประเพณีท้องถิ่น	4.27	0.85	3.95	0.99	2.59*
5. สนับสนุนให้ครู นักเรียน ร่วมงานกับชุมชนในวันสำคัญทางศาสนา	4.26	0.92	3.97	1.02	2.23*
6. จัดอบรมการเล่นดนตรี การขับร้อง ฟ้อนรำ และการละเล่นท้องถิ่น	3.78	0.96	3.38	1.11	2.61*
7. โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	3.89	0.96	3.57	1.09	2.17*
8. ร่วมจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่น เช่น วันลอยกระทง	4.05	1.13	3.54	1.17	3.19*
9. เชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมงานวันเด็ก วันแม่ หรือวันสำคัญอื่น ๆ ของโรงเรียน	3.89	1.02	3.14	1.15	3.05*
10. เข้าร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาส อันควร	3.55	1.10	3.31	1.13	1.48
ค่าเฉลี่ยรวม	3.91	0.87	3.51	0.89	3.25*

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.10 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลาจำแนกตามตำแหน่ง ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของผู้บริหารสูงกว่าค่าเฉลี่ยของครูอาจารย์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มี 1 ข้อ คือ ข้อที่ 10 เข้าร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันควร นอกนั้นแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความ
สัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา
จำแนกตามตำแหน่งในภาพรวม

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา	ผู้บริหาร n = 66		ครูอาจารย์ n = 242		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษา กับชุมชน	3.76	0.83	3.45	0.75	2.72*
2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน	3.71	0.86	3.31	0.78	3.44*
3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน	3.76	0.80	3.47	0.78	3.26*
4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	3.91	0.89	3.51	0.89	3.25*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.79	0.78	3.44	0.74	3.26*

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับ
ชุมชน ในจังหวัดสงขลาจำแนกตามตำแหน่ง ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทุกด้าน

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน

ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน	ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี n = 203		ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป n = 105		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. โรงเรียนสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชนอย่างต่อเนื่อง	3.36	0.84	3.49	0.97	-1.14
2. โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของชุมชน	3.53	0.82	3.60	0.85	-0.67
3. โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน	3.69	1.05	3.60	1.12	0.68
4. คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน	3.76	1.13	4.02	0.98	-1.97*
5. โรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาหารือในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาชุมชน	3.38	1.04	3.49	1.09	-1.85
6. โรงเรียนเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.28	1.02	3.31	1.16	-0.25
7. โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อการ แก้ปัญหาของนักเรียนร่วมกัน	3.44	0.97	3.48	1.13	-0.27
8. โรงเรียนได้เข้าไปดำเนินการเพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพให้กับคนในชุมชน	3.18	0.98	3.07	1.07	0.88
9. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน	4.04	0.95	4.06	0.95	-0.16
10. โรงเรียนและชุมชนได้มีการประเมินโครงการด้านการพัฒนาร่วมกันเป็นระยะ	3.40	1.00	3.32	1.16	0.59
ค่าเฉลี่ยรวม	3.51	0.75	3.54	0.82	-0.37

* P ≤ .05

จากตารางที่ 4.12 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของผู้ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป สูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 มีจำนวน 1 ข้อ คือข้อที่ 4 คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการให้ ความรู้และบริการชุมชน

ด้านการให้ความรู้และบริการจากชุมชน	ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี n = 203		ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป n = 105		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. นำนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชนในทุกรูปแบบ	3.32	1.01	3.35	1.10	-0.25
2. จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้ความรู้กับชุมชน	3.04	1.01	3.05	1.06	-0.26
3. จัดกิจกรรมเพิ่มความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน	3.64	0.97	3.50	1.03	1.16
4. เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ	3.74	1.03	3.71	1.07	0.23
5. จัดให้คณะครูอาจารย์ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาและบริการชุมชน	3.55	1.04	3.77	0.97	-1.83
6. ให้บริการวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน	2.71	1.10	2.88	1.28	-1.19
7. อบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง	3.98	1.04	4.30	0.81	2.98*
8. จัดบริการด้านกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชน	3.24	1.14	3.55	1.16	2.25*
9. โรงเรียนมีวิธีการจัดกิจกรรมให้ความรู้กับชุมชนในทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคลากรนอกและเอกสาร	3.27	0.98	3.37	1.08	-0.84
10. ให้คำแนะนำหรือปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน	3.10	0.96	3.22	1.13	-0.95
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	0.80	3.47	0.83	-1.12

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.13 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของผู้ที่มีประสบการณ์ ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป สูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 มีจำนวน 2 ข้อ คือ ข้อ 7 อบรมให้ความรู้หลักสูตรวิชาชีพพระยะสันแก่ประชาชนทั่วไปอย่างทั่วถึง และข้อ 8 จัดบริการด้านกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพ
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา
จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน

ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 10 ปี n = 203		ประสบการณ์ตั้ง แต่ 10 ปีขึ้นไป n = 105		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโรงเรียน	3.23	1.02	3.34	1.09	-0.87
2. นำนักเรียนศึกษาดูงานตามสถานประกอบการในชุมชน	3.82	0.97	3.75	1.00	0.55
3. ร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนการศึกษาให้นักเรียน	4.15	0.84	4.18	0.83	-0.28
4. ชุมชนสนับสนุนโรงเรียนด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน	3.71	0.94	3.66	0.97	0.50
5. สถานประกอบการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับสถานที่ฝึกงาน ให้ความรู้ และดูแลนักเรียนฝึกงาน	3.53	0.98	3.45	1.19	0.66
6. ชุมชนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในด้านเงิน ทรัพย์สิน หรือแรงงาน	3.36	1.08	3.08	1.12	2.13*
7. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เช่น สหกรณ์ วันพ่อ วันแม่	3.47	1.10	3.39	1.22	0.55
8. จัดประชุมคณะกรรมการหรือผู้ปกครองนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาของโรงเรียน	3.17	1.07	3.22	1.25	0.34
9. ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน	3.42	1.00	3.50	0.95	-0.66
10. โรงเรียนนำข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง/คณะกรรมการไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงโรงเรียน	3.51	1.00	3.62	0.89	-0.95
ค่าเฉลี่ยรวม	3.54	0.77	3.52	0.84	0.20

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.14 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับ
ชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการได้รับความรู้และบริการจาก
ชุมชน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย
ที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี สูงกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 มี
จำนวน 1 ข้อ คือ ข้อ 6 ชุมชนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาในด้านเงิน ทรัพย์สิน หรือ
แรงงาน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี n = 203		ประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป n = 105		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. จัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่ออนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน	3.60	1.01	3.78	1.16	-1.38
2. ส่งเสริมด้านการศึกษาด้านวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีในท้องถิ่นแก่นักเรียน	3.41	1.06	3.58	1.13	-1.29
3. จัดให้มี ดนตรี การละเล่นพื้นเมืองและศิลปะประจำชาติในรายวิชาต่าง ๆ	3.15	1.10	3.22	1.18	-0.48
4. จัดนิทรรศการ พิพิธภัณฑ เพื่อเผยแพร่ ประเพณีท้องถิ่น	4.00	0.97	4.07	0.98	-0.57
5. สนับสนุนให้ครู นักเรียน ร่วมงานกับชุมชนในวันสำคัญทางศาสนา	4.01	1.00	4.07	1.00	-0.47
6. จัดอบรมการเล่นดนตรี การขับร้อง ฟ้อนรำ และการละเล่นท้องถิ่น	3.41	1.09	3.56	1.10	-1.12
7. โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม	3.60	1.04	3.72	1.12	-0.93
8. ร่วมจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่น เช่น วันลอยกระทง	3.58	1.15	3.78	1.22	-1.39
9. เชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมงานวันเด็ก วันแม่ หรือวันสำคัญอื่น ๆ ของโรงเรียน	3.47	1.11	3.61	1.19	-0.98
10. เข้าร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันควร	3.33	1.28	3.44	1.13	-0.80
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56	0.84	3.68	0.95	-1.13

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.15 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ในภาพรวม และรายข้อแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกข้อ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของผู้ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป สูงกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพความ
สัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา
จำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวม

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา	ประสบการณ์ ต่ำกว่า 10 ปี n = 203		ประสบการณ์ ตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไป n = 105		t
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับ ชุมชน	3.51	0.75	3.54	0.82	-0.37
2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน	3.36	0.80	3.47	0.83	-1.19
3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน	3.54	0.77	3.52	0.84	0.20
4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม	3.56	0.87	3.68	0.95	-1.13
ค่าเฉลี่ยรวม	3.49	0.74	3.55	0.81	-0.67

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.16 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับ
ชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติทุกด้าน

ตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสภาพ
ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา
จำแนกตามขนาดของโรงเรียนในภาพรวม

สภาพความสัมพันธ์ระหว่าง โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชนในจังหวัดสงขลา	โรงเรียน ขนาดเล็ก n =49		โรงเรียน ขนาดกลาง n =103		โรงเรียน ขนาดใหญ่ n =156		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่าง สถานศึกษากับชุมชน	3.03	0.98	3.60	0.66	3.62	0.72	12.63*
2. ด้านการให้ความรู้และบริการ ชุมชน	3.00	0.97	3.46	0.80	3.48	0.73	7.25*
3. ด้านการได้รับความรู้และบริการ จากชุมชน	3.07	0.89	3.64	0.78	3.61	0.73	10.70*
4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและ ศิลปวัฒนธรรม	3.04	0.92	3.57	0.71	3.62	0.69	11.89*
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04	0.92	3.57	0.71	3.62	0.69	11.98*

จากตารางที่ 4.17 พบว่าสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็น
รายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทุกด้าน

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยภาพรวม

ขนาดของโรงเรียน	เล็ก (X = 3.04)	กลาง (X =3.57)	ใหญ่ (X =3.62)
เล็ก (X = 3.04)		0.53*	0.58*
กลาง (X = 3.57)			0.04
ใหญ่ (X = 3.62)			

จากตารางที่ 4.18 พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับปฏิบัติแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ และเมื่อเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางและใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน

ขนาดของโรงเรียน	เล็ก (X = 3.03)	กลาง (X =3.60)	ใหญ่ (X =3.62)
เล็ก (X = 3.03)		0.57*	0.59*
กลาง (X = 3.60)			0.03
ใหญ่ (X = 3.62)			

จากตารางที่ 4.19 พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับปฏิบัติแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ และเมื่อเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางและใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน

ขนาดของโรงเรียน	เล็ก (X = 3.00)	กลาง (X =3.46)	ใหญ่ (X =3.48)
เล็ก (X = 3.00)		0.46*	0.48*
กลาง (X = 3.46)			0.02
ใหญ่ (X = 3.48)			

จากตารางที่ 4.20 พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับปฏิบัติแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ และเมื่อเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางและใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบรายคู่ของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน

ขนาดของโรงเรียน	เล็ก (X = 3.07)	กลาง (X =3.64)	ใหญ่ (X =3.61)
เล็ก (X = 3.07)		0.57*	0.54*
กลาง (X =3.64)			0.03
ใหญ่ (X =3.61)			

จากตารางที่ 4.21 พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับปฏิบัติแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ และเมื่อเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและใหญ่

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบรายค่าของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ด้านอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ขนาดของโรงเรียน	เล็ก (X = 3.04)	กลาง (X =3.57)	ใหญ่ (X =3.62)
เล็ก (X = 3.04)		0.52*	0.70*
กลาง (X =3.57)			0.02
ใหญ่ (X =3.62)			

จากตารางที่ 4.22 พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีระดับปฏิบัติแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ และเมื่อเปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยพบว่า โรงเรียนขนาดกลางและใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสรุปผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา 4 ด้าน คือ การพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การให้ความรู้และการบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน การอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม
2. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลาทั้ง 4 ด้าน โดยจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดของโรงเรียน

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหาร และครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ กับชุมชน ต่างกัน
2. ผู้บริหาร และครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ กับชุมชน ต่างกัน
3. ผู้บริหาร และ ครูอาจารย์โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับชุมชน ต่างกัน

5.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ผู้บริหาร และครูอาจารย์โรงเรียนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลา จำนวน 16 โรงเรียน กลุ่มผู้บริหาร 66 คน และครูอาจารย์จำนวน 242 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น แก่ไขจากผู้ทรงคุณวุฒิ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม สำหรับแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ใน 4 ด้านคือ ด้านการพัฒนา ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน และการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

3. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองไปยังโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในจังหวัดสงขลา 16 โรงเรียน รวม 308 ฉบับ ได้รับคือ และสมบูรณ์ 308 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปของตาราง พร้อมกับการบรรยายประกอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เป็นการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบการปฏิบัติของประชากร 2 กลุ่ม วิเคราะห์ด้วยค่า t -test และ ประชากร 3 กลุ่มด้วยค่า F -test โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences/ for Window)

5.4 สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารจำนวน 66 คน และครูอาจารย์ จำนวน 242 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 308 คน จากโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา 16 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งครูอาจารย์ผู้สอนคิดเป็นร้อยละ 78.60 และส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 65.90 โดยมาจากโรงเรียนขนาดใหญ่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.60

ตอนที่ 2 จากการศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลาพบว่า

ผู้บริหารและครูอาจารย์มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ กับชุมชนในจังหวัดสงขลาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยปรากฏผลดังนี้ ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้าน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน รองลงมาคือด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม และด้านการพัฒนาร่วมกัน

ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ส่วนด้านการให้ความรู้และบริการชุมชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

1. ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติปานกลางแต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ โรงเรียนได้เข้าไปดำเนินการเพื่อยกระดับความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพให้กับคนในชุมชน

2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ โรงเรียนอบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนทั่วไปอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติปานกลางแต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การให้บริการวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน

3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากคือ ชุมชนสนับสนุนโรงเรียนด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติปานกลางแต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ โรงเรียนนำนักเรียนศึกษาดูงานตามสถานประกอบการในชุมชน

4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติมากที่สุดคือ สนับสนุนให้ครู นักเรียน ร่วมกับชุมชนในวันสำคัญทางศาสนา ส่วนข้อที่มีการปฏิบัติปานกลาง แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ จัดให้มีดนตรี การละเล่นพื้นเมือง และศิลปะประจำชาติในรายวิชาต่าง ๆ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในจังหวัดสงขลา โดยจำแนกตามตัวแปรดังต่อไปนี้

1. จำแนกตามตำแหน่งพบว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีการปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับชุมชนในจังหวัดสงขลาในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครูอาจารย์ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าแตกต่างกันทุกด้าน

2. จำแนกตามประสบการณ์พบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี กับผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความ

สัมพันธ์กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3. จำแนกตามขนาดของโรงเรียนพบว่า สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าแตกต่างกันทุกด้าน เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Scheffe' โดยภาพรวมพบว่า โรงเรียนขนาดเล็กแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ โดยค่าเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดใหญ่สูงกว่า ค่าเฉลี่ยของโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ใน 4 ด้าน คือ การพัฒนาร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน และการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมไทย อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1.1 การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จากผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ภาพรวมอยู่ในการมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน และโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นโรงเรียนในภาคเอกชน จึงต้องสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ แก่ชุมชนเพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับผู้ปกครอง นักเรียน อีกทั้งการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและนักเรียนได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตัน ใจดี (2540 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามทฤษฎีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2539 กรณีศึกษาจังหวัดพะเยา พบว่าการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามทฤษฎีของผู้บริหารโรงเรียนโดยจำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่ามี การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์อยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ วงศ์ใหญ่ (2540 : 103) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ผลการวิจัยพบว่า สภาพการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับมากและมีปัญหาน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในความสัมพันธ์กับชุมชน 4 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านการได้รับความรู้และบริการชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้าน

การพัฒนาาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม และด้านการให้ความรู้และบริการชุมชนเป็นลำดับสุดท้าย

1. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน

เอกชนอาชีพศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ภาพรวมของด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เมื่อโรงเรียนให้ความช่วยเหลือชุมชนแล้ว โรงเรียนก็ได้รับความช่วยเหลือจากชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการขอความช่วยเหลือในด้านวัสดุ อุปกรณ์ แรงงาน หรือการเชิญบุคคลในชุมชนมาเป็นวิทยากรแก่นักเรียน การเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมปรึกษาหารือเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนร่วมกัน หรือเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ชุมชนกับโรงเรียนพัฒนาไปในแนวทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรฉัตร แสงฉาย (2536 : 119) เรื่องการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูโรงเรียนประถมศึกษาศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่าครูปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้ชุมชนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ย สูงสุดคือ ชุมชนสนับสนุนโรงเรียนด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน ทั้งนี้เพราะในชุมชนประกอบด้วยบุคคลต่าง ๆ หลากหลายความรู้ ความสามารถ และหลากหลายอาชีพ และพร้อมที่จะมอบความรู้ต่าง ๆ ของตนเพื่อเป็นประโยชน์แก่เด็กนักเรียนซึ่งก็หมายถึงบุตรหลานของคนใน ชุมชนนั่นเอง ดังที่ หวน พิณรุฬพันธ์ (2538 : 98) กล่าวว่า อันที่จริงบุคคลในชุมชนมีความรู้ในแขนงต่างๆ มากมาย ถ้าทางโรงเรียนรู้จักเชิญมาเป็นวิทยากรก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทั้งยังกระชับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย เช่นการเชิญบุคคลในชุมชนมาเป็นวิทยากรแก่นักเรียน นิมนต์พระสงฆ์มาสอนศีลธรรม เชิญเกษตรอำเภอมาบรรยายหรือสาธิตเกี่ยวกับการเกษตร เชิญอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านมาบรรยายเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย เชิญกำนันมาบรรยายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง เชิญคนสูงอายุมาเล่าเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้าน เป็นต้น ลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนนำนักศึกษาดูงานตามสถานประกอบการในชุมชน อาจเพราะครูอาจารย์ขาดความสนใจในการติดตามข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการ จึงทำให้รู้จักและมีความสัมพันธ์กับสถานประกอบการน้อย อีกทั้งสถานประกอบการไม่ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษา อาจเนื่องจากมีกฎระเบียบ หรือเป้าหมายที่แตกต่างกันในการทำกิจกรรม ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการดังที่ควรจะเป็น ดังที่ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2533 : 182) กล่าวว่า สถานประกอบการยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการให้ความร่วมมือ และสถานศึกษาส่วนใหญ่ ขาดผู้ประสานงานที่ดี บุคลากรในสถานศึกษาไม่มีโอกาสได้ไปดูงานหรือฝึกงานในสถานประกอบการ บุคลากรไม่เพียงพอ และไม่มีเวลาที่จะมาทำโครงการความร่วมมือ เนื่องจากสถานศึกษามีงานประจำค่อนข้างมาก สถานประกอบการไม่ค่อยยินยอมให้สถานศึกษาใช้ทรัพยากรต่าง ๆ และหน่วยงานทั้งสองมีกฎระเบียบแตกต่างกัน

2. ด้านการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ภาพรวมของด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เพราะผู้บริหารและครูอาจารย์ได้ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 ที่มุ่งเน้นให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ดังที่ โฉมฉาย พรหมปัญญา (2540 : 128) การพัฒนาการศึกษาในปัจจุบันต้องจัดให้มีคุณภาพ สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคลในชุมชน โดยใช้ชุมชนและสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายตามที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ ซึ่งจะส่งผลในการพัฒนาทั้ง นักเรียน โรงเรียน และชุมชน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือโรงเรียนได้สนับสนุนให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน การที่ครูเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนระดับมากน่าจะมีเหตุผลมาจากครูมีความเข้าใจบทบาทของโรงเรียน คือโรงเรียนต้องแสดงให้เห็นถึงความหวังดี และเจตนาดีของโรงเรียนต่อชุมชน ให้ความร่วมมือสนับสนุนชุมชนในการดำเนินการต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยผลการกระทำที่ปรากฏแก่ชุมชน (สุวัฒน์ มุทธเมธา. 2534 : 115) สอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัส สุวรรณชาติรี (2541 : 79) ซึ่งศึกษาระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนราธิวาสตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ โดยข้อการเข้าร่วมกิจกรรมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังที่งานวิจัยของ ดิลก พัฒนวิเชียรโชติ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษากิจกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2527 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน ครู กรรมการศึกษา และประชาชน อย่างละ 111 คน รวม 444 คน พบว่า ผู้บริหารและครูเห็นว่ากิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับมาก คือ การเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน กิจกรรมที่ปฏิบัติในระดับปานกลาง คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกรรมการศึกษา กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวันสำคัญ กิจกรรมด้านการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสมาคมและมูลนิธิ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิษย์เก่าดีเด่นและวันศิษย์เก่า กิจกรรมส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พีรฉัตร แสงฉาย (2536 : 120) ได้ศึกษางานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสงขลาเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมของชุมชน พบว่า ครูปฏิบัติงานเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมของชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สิ่งที่ครูปฏิบัติอยู่ในระดับสูงสุดคือ การร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาสอันควร ลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนเข้าไปยกระดับความรู้ด้านอาชีพให้คนในชุมชนทั้งนี้เพราะอาชีพของคนในชุมชนประกอบด้วยอาชีพที่หลากหลาย ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญคือ โรงเรียนขาดงบประมาณ และวัสดุต่าง ๆ มีไม่เพียงพอและที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ครูไม่มีความชำนาญด้านอาชีพโดยเฉพาะในการให้คำแนะนำด้านอาชีพแก่

ประชาชนจึงส่งผลให้โรงเรียนให้บริการชุมชนในด้านนี้น้อยลงไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ คุ่มไชนะ (2519 : 65-67) ได้ศึกษากิจกรรมและปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนชุมชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในด้านการบริการให้ความรู้ แก่ประชาชนและปรับปรุงชุมชนมีการดำเนินงานอยู่ในระดับต่ำ

3. ด้านการอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ภาพรวมของด้านนี้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนโยบาย การจัดการศึกษาของภาครัฐ เน้นให้นักเรียนและบุคคลใน ชุมชนอนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นประเพณี ทั้งของประเทศชาติ และของท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเชียร สีเมือง (2544 : 142) เรื่องบทบาทที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของหัวหน้าแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคใต้ ด้านการให้บริการชุมชน เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูง สุดคือ ให้ความร่วมมือกับชุมชนในการทำกิจกรรมในวันสำคัญ ทั้งนี้เป็นเพราะหัวหน้าแผนกวิชา ช่างอุตสาหกรรมอาจให้ความสนใจและร่วมมือในการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เป็นการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ ชื่อเสียงให้กับแผนก และก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน

4. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน การปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน ความสัมพันธ์กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ภาพรวมของด้านนี้อยู่ในการปานกลาง ทั้งนี้แม้ ว่าโรงเรียนเป็นที่รวมแห่งความรู้ด้านต่าง ๆ และมีอาคารสถานที่ แต่การให้บริการด้านการสาธิต หรือ ทดลอง หรืออบรมหลักสูตรระยะสั้น แก่ชุมชนต้องใช้แหล่งวิชาการ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากรที่มี ความรู้ความชำนาญหรือมีทักษะเฉพาะอาชีพ แต่ในโรงเรียนไม่มี สิ่งเหล่านี้ หรือมีไม่เพียงพอจึง เป็นสาเหตุให้ครูปฏิบัติงานด้านนี้มีระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวาท หาญกลับ (2534 : 154) ซึ่งได้ทำการศึกษากิจการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่าการให้บริการ ชุมชน มีการปฏิบัติปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การให้บริการ วัสดุ อุปกรณ์เพื่อใช้งาน แก่คนในชุมชน ทั้งนี้เพราะความไม่พร้อมในด้านวัสดุ ครุภัณฑ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก ต่าง ๆ โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่มีพื้นที่จำกัด ต้องใช้อาคารสถานที่อย่างคุ้มค่า และ ประกอบด้วยกิจกรรมบางอย่างจัดในช่วงเวลาราชการ ซึ่งเป็นช่วงที่ต้องใช้อาคาร สถานที่และวัสดุ อุปกรณ์ในการจัดการศึกษา จึงไม่สามารถบริการชุมชนได้อย่างเต็มที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ขอบ ภิญญาคง และคนอื่น ๆ (2526 : 91) ซึ่งศึกษาการดำเนินงานโรงเรียนชุมชนในจังหวัด นราธิวาส ระบุว่า โรงเรียนยังขาดแคลนห้องประชุม โต๊ะ เก้าอี้ เครื่องขยายเสียง รวมทั้ง เครื่องมือการเกษตร จากสาเหตุดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้สภาพปัญหาการให้บริการชุมชนด้านวัสดุ อุปกรณ์ อยู่ในการต่ำกว่าด้านอื่น

5.5.2 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติในความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามตำแหน่ง จากผลการวิจัยพบว่าการปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา 4 ด้านในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะ ผู้บริหารเป็นผู้ที่ต้องทำกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชุมชนโดยตรง เพื่อพบปะกับผู้นำท้องถิ่น การให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมของท้องถิ่น หรือร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประธานในการเปิดพิธีการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน ในฐานะตัวแทนของโรงเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนผู้บริหารต้องทำงานด้านสัมพันธ์กับชุมชนสูงเพื่อสร้างความเชื่อถือและสร้างความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน ทำให้มีความสัมพันธ์กับชุมชนมากกว่าครูซึ่งมีภาระหน้าที่การสอนและงานรองอื่นๆ หลายด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย รัถยุดิธรรมกุล (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาถึงการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยโสธร พบว่าครูผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารและครูอาจารย์แตกต่างกันโดยครู มีการปฏิบัติงานอยู่ในการปานกลาง ส่วนผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ศักดิ์ ถนอมศรี (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยทางวัฒนธรรมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่าระหว่างกลุ่มผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้างานโรงเรียนกับชุมชนและกลุ่มครูผู้ทำหน้าที่การสอนโดยภาพรวมกล่าวคืออยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนมีระดับสูงกว่ากลุ่มครูผู้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่กลุ่มของผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้างานโรงเรียนกับชุมชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่ากลุ่มทำหน้าที่การสอนที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และ ณรงค์ สุทธิภักดี (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าผู้บริหารโรงเรียน และครูอาจารย์มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นผู้บริหารและครูอาจารย์ซึ่งมีตำแหน่งแตกต่างกันมีการปฏิบัติ ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของผู้บริหารและครูอาจารย์ แตกต่างกันทุกด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกันทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เห็นความสำคัญของชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชนก็เสมือนการพัฒนาโรงเรียน เพราะโรงเรียนเป็นผู้นำด้านการศึกษา ดังนั้นโรงเรียนที่ช่วยในการพัฒนาชุมชนย่อมได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษา และผู้บริหารเป็นผู้ที่พบดูแลนโยบายด้านชุมชนโดยตรง และมีโอกาสในการช่วยเหลือ พัฒนาชุมชน ขณะที่ครูทำหน้าที่ในการสอนและภาระงานอื่น ๆ หลาย

อย่างไรว่าจะเป็นงานที่ปรึกษา หรืองานแนะแนว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ดี ธนอมศรี (2539 : 85) ซึ่งศึกษาเรื่องปัจจัยทางวัฒนธรรมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่าตำแหน่งต่างกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานด้านชุมชนต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันคือ คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชนและโรงเรียนโรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน และสนับสนุนให้ครูและนักเรียนพัฒนาชุมชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสนีย์ สังขพันธ์ (2532 : 72) ได้ศึกษากระบวนการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรีกลุ่มประชากร คือ ผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาที่ได้รับการประเมินเป็นโรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นของจังหวัดลพบุรี ระหว่างปีการศึกษา 2528 - 2530 จำนวน 21 คน พบว่า โรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นมีการกำหนดนโยบาย ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของโรงเรียนไว้อย่างชัดเจน การวางแผนความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในคณะครูประชุมร่วมกับกรรมการศึกษา มีการจัดทำแผนประจำปี แผน 1-3 ปี และแผนควบคุม กำกับกับการจัดคนเข้าทำงานใช้วิธีการสังเกตความถนัด และศึกษาประวัติของบุคลากร การจัดองค์การมีการจัดโครงสร้างการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยเฉพาะการอำนวยความสะดวกมีการสั่งงานด้วยวาจา และเป็นลายลักษณ์อักษรตามลักษณะของงาน การติดตามและควบคุมการทำงานใช้วิธีรายงาน ประชุม การสังเกต และการสัมภาษณ์ โรงเรียนประถมศึกษาดีเด่นไม่มีปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน เพราะโรงเรียนใช้วิธีการตัดสินใจในรูปกลุ่มทำงาน เปิดโอกาสให้ครูและกรรมการศึกษามีส่วนร่วมในการบริหารการมอบหมายที่เหมาะสมกับบุคลากร การเตรียมการยึดแผนโครงการเป็นหลัก ทั้งนี้เพราะแนวนโยบายในการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544) มุ่งปฏิรูปการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เปิดโอกาสให้ประชาชนและท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร เป็นกรรมการบริหารโรงเรียน และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนต้องผ่านการประกันคุณภาพ ซึ่งต้องประกอบด้วยการมีคณะกรรมการการบริหารงานที่ถูกต้อง จึงทำให้ผู้บริหาร และครูอาจารย์เห็นความสำคัญของคนในชุมชน แต่งตั้งบุคคลในชุมชนเข้าเป็นคณะกรรมการโรงเรียน ซึ่ง ทวี ทิมขำ (2530 : 15) ได้เสนอหลักการสร้างความสัมพันธ์ของโรงเรียนกับชุมชนที่จะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับหลักการปฏิบัติของบุคคลในหมู่ที่เกี่ยวข้องกัน คือ ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน โดยยึดหลักประชาธิปไตย โดยการเลือกผู้นำในหมู่คณะขึ้นเพื่อดำเนินการช่วยเหลือโรงเรียนกับชุมชนได้ทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ซึ่งจะนำโรงเรียนไปสู่การพัฒนาต่อไป

2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน มีการปฏิบัติในภาพรวมต่างกัน ทั้งนี้

เพราะคนเราเมื่อมีสถานภาพและประสบการณ์ต่างกัน การรับรู้ย่อมแตกต่างกัน ส่งผลให้มีทัศนคติต่างกันไปด้วย (พรรณราย ทวีทรัพย์ประภา. 2531 : 21-22) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวาท หาญกลับ (2534 : 147) ซึ่งศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรังพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์มีทัศนคติต่อการปฏิบัติด้านการให้ความรู้แก่ชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารมีทัศนคติต่อการปฏิบัติในระดับที่มากกว่าครูอาจารย์และคณะกรรมการการศึกษา สอดคล้องกับ บรรจง สระทอง (2536 : 71) ซึ่งศึกษาบทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จังหวัดปัตตานี พบว่า การรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน ครูอาจารย์ ด้านการให้บริการชุมชน ปรากฏว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความเห็นแตกต่างไปจากครูอาจารย์และผู้ปกครองนักเรียน โดยผู้บริหารมีการให้ความรู้และบริการชุมชนมากกว่าครูอาจารย์และผู้ปกครองนักเรียน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันคือ การจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มความรู้ใหม่ๆ ด้านอาชีพเพื่อเผยแพร่แก่คนในชุมชน การอบรมหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารและครูอาจารย์ในสายเอกชนอาชีพศึกษา เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิชาชีพ ไม่ว่าจะเป็นด้านช่างอุตสาหกรรม หรือ พาณิชยกรรม จึงเห็นความสำคัญของวิชาชีพ และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของวิชาชีพที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้บริหารและครูอาจารย์ต้องมีการพัฒนาตน และรวมไปถึงพัฒนาคนในชุมชน ซึ่ง หวน พิณพันธ์ (2538 : 105-108) ได้กล่าวว่าโรงเรียนควรช่วยเหลือชุมชนโดยจัดให้มีการสอน หรือ ฝึกอบรมเกี่ยวกับการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้ ปรับปรุงอาชีพของตนให้ดีขึ้น หรือได้ฝึกอาชีพใหม่ ๆ โดยโรงเรียนจัดให้ตามกำลังที่มีอยู่

3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน มีการปฏิบัติในภาพรวมต่างกัน ทั้งนี้

เพราะผู้บริหารตระหนักดีว่าการที่โรงเรียนจะได้รับความร่วมมือ และความช่วยเหลือจากชุมชน โรงเรียนต้องทำให้ชุมชนเชื่อถือศรัทธา และเป็นที่ยอมรับของชุมชน ส่วนตัวของผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ถ้าผู้บริหารมีนโยบายที่จะสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนให้ประสบความสำเร็จ จะต้องเป็นผู้นำที่ดี รับผิดชอบสูง ทนสมัย มีคุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีของชุมชน ทำงานอย่างเสมอต้นเสมอปลายให้ชุมชนยอมรับ คุณสมบัติเหล่านี้จะทำให้ชุมชน เชื่อถือ ศรัทธา อันจะนำมาซึ่งความไว้วางใจ ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุน (ลัดดา เสนาะพิน. 2539) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวาท หาญกลับ (2534 : 147) ซึ่งศึกษาเรื่องการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรังพบว่า ผู้บริหารและครูอาจารย์มีทัศนคติต่อการปฏิบัติด้านการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีระดับ

ความคิดเห็นต่างกันคือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และสนับสนุนให้บุคลากรในชุมชนให้ความรู้แก่นักเรียน ให้ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นประโยชน์แก่การสอน ดังที่ วิลโลรอน วิทยาวิโรจน์ (2522 : 191 – 194) ได้แนะนำโรงเรียนสู่ชุมชนและการนำชุมชนสู่โรงเรียนไว้ว่าควร ชักชวนให้โอกาสแก่ประชาชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นที่จะปรับปรุงโรงเรียน ชักชวนแต่งตั้งผู้สนใจมาให้ความรู้แก่นักเรียน นำทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรบุคคล มาเป็นประโยชน์ในการศึกษาให้มากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไร ฤาชา (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพะเยา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน 192 คน และครู 386 คน ในปีการศึกษา 2529 พบว่า ปัญหาทุกด้านอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน การให้บริการชุมชน การประชาสัมพันธ์โรงเรียน และการร่วมกิจกรรมของชุมชน

4. ด้านการอนุรักษ์ศิลปและวัฒนธรรม มีการปฏิบัติในภาพรวมต่างกันทั้งนี้

เพราะผู้บริหารของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา โดยส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ หรือหากเป็นบุคคลจากพื้นที่อื่น มักปฏิบัติงานเป็นระยะเวลานาน ทำให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น เพราะต้องเป็นผู้ประสานกับชุมชน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชน ดังนั้นจึงสนใจที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นด้านการแต่งกาย การส่งเสริมให้มีการจัดการเรียน การสอนโดยสอดแทรกศิลปวัฒนธรรมให้กับเด็ก ๆ

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันคือ เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนในโอกาสอันควร ทั้งนี้เพราะผู้บริหารและครูเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ดังนั้นเมื่อในชุมชนมีการจัดกิจกรรมใดๆ ผู้บริหารและครูย่อมร่วมด้วย เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคนในชุมชน ดังที่ อัจฉริยาภา มีรุ่งเรือง (2542 : 56) ได้กล่าวถึงการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนว่า การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน เช่น งานประจำปี พิธีเวียนเทียน วันวิสาขบูชา งานศพ งานอุปสมบท งานทำบุญ ครูใหญ่ หรือครูก็ควรจะไป

5.5.3 ผลการเปรียบเทียบการปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามประเภท

จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติของผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา 4 ด้านในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในการปฏิบัติงานของโรงเรียนในทุกด้าน ครูอาจารย์จะต้องถือเป็นภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในการกำกับดูแลทุกงาน ตามนโยบายของสำนักงานการศึกษาเอกชนกำหนดเหมือนกัน ดังนั้นแม้ โรงเรียนจะมีผู้บริหาร ครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกัน แต่มีแนวทางการปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ความ

รับผิดชอบเดียวกัน น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้โรงเรียนที่มีครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างมีการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ ยาไทย (2539 : 16) ซึ่งศึกษาบทบาทของผู้บริหารงานโรงเรียนกับชุมชน ตามการรับรู้ของครู ผู้นำชุมชน และผู้ปกครองนักเรียน อ.ปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า การร่วมกิจกรรมของชุมชนของผู้ที่มีประสบการณ์ต่างกันไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิตย์ สุวรรณมณี (2534 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่าการการบริหารงานความสัมพันธ์ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งงานบริหารโรงเรียนต่างกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากการวิจัยของ วิเชียร สีเมือง (2544 : 156) เรื่องบทบาทที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของหัวหน้าแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคใต้ ด้านการให้บริการชุมชน พบว่าผู้ที่มีประสบการณ์การดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 10 ปี และสูงกว่า 10 ปี ปฏิบัติงานด้านการให้บริการชุมชนไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกันจึงมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ ทุกด้านไม่แตกต่างกันดังนี้

1. ด้านการพัฒนาความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนมีการปฏิบัติในภาพรวมไม่แตกต่างกันทั้งนี้เป็นเพราะครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า มีความกระตือรือร้นต่อความก้าวหน้า ต้องการความร่วมมือจากชุมชนจึงหมั่นเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน พยายามเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นบ่อย ๆ จนชุมชนคุ้นเคยและยอมรับ เช่นเดียวกับผู้ที่มีประสบการณ์มากย่อมผูกพันกับชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน จึงคอยช่วยเหลือ และพัฒนาชุมชนเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิตย์ สุวรรณมณี (2534 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส ผลการวิจัยพบว่าการการบริหารงานความสัมพันธ์ของผู้บริหารโรงเรียนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ต่างกัน ปฏิบัติงานด้านชุมชนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พีรจักร แสงฉาย (2536 : 120-123) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดสงขลา โดยแบ่งประสบการณ์ในการทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนที่แตกต่างกัน

2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน มีการปฏิบัติในภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะหน้าที่ของการให้ความรู้และบริการชุมชนเป็นหน้าที่ของผู้บริหารและครูอาจารย์ทุกคน และสถาบันการศึกษามีหน้าที่ให้ความรู้และบริการชุมชน ดังที่ กรมสามัญศึกษา (2539 : 57-59) กำหนดเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนไว้ว่าโรงเรียนควรให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ เช่น ให้บริการข่าวสาร ให้บริการด้านนันทนาการแก่ชุมชน ให้บริการด้านอาคารสถานที่ และให้บริการด้านวิชาการสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุเทน จิตต์สำรวย (2541 : 91) ศึกษาปัญหาของการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราชพบว่า ประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนมิได้เป็นตัวแปรที่ทำให้การให้บริการชุมชนต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีการปฏิบัติต่างกันคือ การอบรมให้ความรู้วิชาชีพระยะสั้น การจัดบริการด้านกีฬา นันทนาการ สอดคล้องกับงานวิจัยของทองศักดิ์ คุ่มไชนะ (2519 : 65-67) ได้ศึกษากิจกรรมและปัญหาการดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในด้านการบริการให้ความรู้แก่ประชาชนและปรับปรุงชุมชนมีการดำเนินงานอยู่ในการต่ำ

3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชนมีการปฏิบัติในภาพรวมไม่แตกต่างกันทั้งนี้เป็นเพราะเมื่อโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ชุมชนก็พร้อมที่จะช่วยเหลือโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็น ด้าน วัสดุ อุปกรณ์ การให้คำปรึกษาเพื่อปรับปรุงโรงเรียน การให้ความช่วยเหลือด้านทรัพยากรมนุษย์ เช่น เป็นวิทยากรแก่นักเรียน นิมนต์พระสงฆ์เพื่อสอนศีลธรรม และให้บริการด้านสถานที่สำหรับน่านักเรียนศึกษาดูงาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีการปฏิบัติต่างกันคือ ชุมชนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมในด้านทรัพย์สิน เงิน แรงงานทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีค่าใช้จ่ายในการเรียนสูงกว่าโรงเรียนของรัฐบาล จึงมิได้มีการขอความช่วยเหลือจากชุมชนในเรื่องทรัพย์สินเพิ่มอีก และเนื่องจากเป็นโรงเรียนในภาคเอกชน การรบกวนชุมชนในเรื่อง เงิน ทรัพย์สิน จึงเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยาก ซึ่งผู้บริหารต่างเข้าใจเรื่องนี้เป็นอย่างดี

4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม มีการปฏิบัติในภาพรวมและรายข้อไม่แตกต่างกันทั้งนี้เพราะผู้บริหารและครูอาจารย์ที่มีประสบการณ์ต่างกัน ต่างตระหนักดีว่าการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมมีความสำคัญต่อประเทศชาติ และเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในการเป็นแบบอย่างที่ดี และสั่งสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ถึงขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงามเพื่อธำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมของชาติไทย ดังที่ อุทัย บุญประเสริฐ (2531 : 154-155) กล่าวว่าสิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก คือ รู้ซึ่งถึงข้อมูลที่สำคัญของคู่สัมพันธ์ ย่อมผูกสัมพันธ์ได้ดีกว่า มั่นคงกว่า ซึ่งสิ่งที่ผู้บริหารต้องดำเนินการในส่วนนี้ คือศึกษาชุมชนอย่างละเอียดเกี่ยวกับ

ลักษณะของชุมชน นับตั้งแต่โครงสร้างวัฒนธรรม ประเพณี อาชีพ สภาพเศรษฐกิจ ทรัพยากร และความต้องการ เจตคติและความเชื่อต่างๆ และโรงเรียนต้องวางแผนเกี่ยวกับชุมชนในด้าน ความมุ่งหมายและแนวปฏิบัติแก่ครูอาจารย์ในแนวทางเดียวกัน

5.5.4 ผลการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ผลการวิจัยพบว่าการปฏิบัติงานของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีขนาดต่างกัน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันทุกด้าน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ย่อมมีความพร้อมด้าน บุคลากร ทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์ แตกต่างกันไปด้วย ดังนั้นการดำเนินงานด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ย่อมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยา มิรุ่งเรือง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 พบว่าในโรงเรียนที่ขนาดต่างกัน มีการการปฏิบัติของโรงเรียนกับชุมชนโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ปฏิบัติงานมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัสศรีประพันธ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้ทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนเพื่อ งานวิชาการ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลาพบว่า การใช้ทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนเพื่องานวิชาการ ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดย ส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้แตกต่างกับงานวิจัยของ บรรจง สระทอง (2536 : 83) ศึกษาบทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนจังหวัดปัตตานี ตามการรับรู้ของผู้บริหารโรงเรียน ครู-อาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดต่างกันโดยภาพรวม ปรากฏว่า โรงเรียนขนาดกลางมีความเห็นว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนต่างไปจากโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็กโดยโรงเรียนขนาดกลางเห็นว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับชุมชนมากกว่าขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ดังที่ ณรงค์ กาญจนานนท์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีทัศนะต่อพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน อยู่ในการสูง ส่วนครูอาจารย์ และผู้ปกครองนักเรียนมีทัศนะต่อเรื่องนี้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรด้านตำแหน่ง และขนาดโรงเรียน พบว่าผู้บริหารโรงเรียนครู อาจารย์ และ ผู้ปกครอง มีทัศนะแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดังนั้นผู้บริหารและครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันจึงมีการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติงานความสัมพันธ์กับชุมชนแตกต่างกันทุกด้านดังนี้

1. ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง มักเป็นโรงเรียนที่มีชื่อเสียง ได้รับการยอมรับจากผู้ปกครองและชุมชนโดยรวม ดังนั้นในการวางแผนเพื่อการพัฒนาพัฒนาร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาชุมชน หรือพัฒนาโรงเรียน ย่อมมีกำลัง และความสามารถ มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งมีกำลังคน กำลังทรัพย์ น้อยกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉริยาภา มีรุ่งเรือง (2542 : 82) ซึ่งศึกษาการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 เมื่อจำแนกตามขนาดพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กปฏิบัติงานด้านการวางแผนเพื่อการสร้างความสัมพันธ์ และการพัฒนาชุมชนแตกต่างกับผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาพรวม ผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ ปฏิบัติงานด้านการวางแผนงานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลางและเล็ก

2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะโรงเรียนขนาดใหญ่ และขนาดกลางมีบุคลากรมาก มีวัสดุครุภัณฑ์เพียงพอ อาคารสถานที่ กว้างขวาง ผู้บริหาร ครูอาจารย์มีมากกว่าโรงเรียนเล็ก จึงสามารถใช้สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวเพื่อให้บริการชุมชนได้มากกว่าไม่ว่าจะเป็นด้านการบริการสถานที่ หรือการจัดการอบรมให้ความรู้แก่คนในชุมชน ดังที่ ปรีชา คัมภีรปรกรณ์ (2528 : 121) ได้กล่าวถึงการให้บริการชุมชนไว้ว่านอกจากการจัดกิจกรรมด้านต่าง ๆ แล้ว โรงเรียนควรจัดบริการให้กับชุมชนเพื่อความสะดวกและประหยัด มี โรงเรียนจำนวนไม่น้อยที่มีสภาพความพร้อมดีกว่าชุมชน เช่น มีน้ำประปา เครื่องขยายเสียง ทีวี เก้าอี้ เครื่องใช้ต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้โรงเรียนควรพิจารณาให้บริการชุมชนอย่างทั่วถึง และควรกำหนดกฎเกณฑ์ในการให้บริการไว้เพื่อจะให้สิ่งของที่บริการนั้นคงทนสามารถให้บริการได้ตลอดไป โดยสิ่งที่โรงเรียนสามารถจัดให้บริการชุมชนได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ หากชุมชนขอใช้สถานที่ของโรงเรียนเพื่อทำประโยชน์ต่าง ๆ แล้วโรงเรียนควรอำนวยความสะดวกให้เป็นอย่างดี

ด้านเครื่องใช้ เช่น ทีวี เก้าอี้ หรือด้านความรู้ ซึ่งเป็นบริการที่พัฒนาคนให้มีความคิดและความรู้ตลอดจนสติปัญญาอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน โรงเรียนควรจัดรายการประเภทให้ความรู้แก่ประชาชน เช่น จัดบรรยายธรรมะ การปกครอง นอกจากนี้เกี่ยวกับวิชาชีพ โรงเรียนควรสนับสนุนอย่างเต็มที่พร้อมที่จะเป็นแหล่งสาธิต ทดลอง เพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์สูงสุด หรือให้บริการสนามกีฬาเพื่อเป็นที่ออกกำลังกายแก่คนในชุมชน สอดคล้องกับงาน

วิจัยของ อัจฉริยาภา มีรุ่งเรือง (2542 : 85) ซึ่งศึกษาการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3 เมื่อจำแนกตามขนาด ในด้านการให้บริการชุมชนพบว่าโรงเรียนขนาดเล็ก มีการปฏิบัติงานด้านการบริการชุมชนแตกต่างจากโรงเรียนขนาดกลางและใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยภาพรวมผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ ปฏิบัติงานด้านการให้บริการชุมชนมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่ปฏิบัติงานในขนาดกลางและเล็กและเมื่อมองในด้านของปัญหาการปฏิบัติงานด้านการให้บริการชุมชนก็พบว่ามีปัญหาแตกต่างกัน เช่นกัน ดังที่ อุเทน จิตต์สำรวย (2541 : 70) ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราชตามตัวแปรขนาดของโรงเรียนในด้านการให้บริการชุมชนพบว่า ระดับปัญหาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนแตกต่างกัน โดยโรงเรียนขนาดใหญ่มีปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่า

3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกัน โดยโรงเรียนขนาดกลางมีการปฏิบัติมากกว่าขนาดใหญ่และเล็ก ทั้งนี้เพราะโรงเรียนขนาดกลางมีบุคลากร อาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน มากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กทำให้การปฏิบัติงานนั้นย่อมได้รับความสะดวกคล่องตัว รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความได้เปรียบโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก แต่การที่มีทรัพยากรมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร หรือวัสดุอุปกรณ์ จึงอาศัยความช่วยเหลือจากคนในชุมชนน้อยลง ทำให้งานด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชนน้อยกว่าโรงเรียนขนาดกลางแต่ในขณะเดียวกันมากกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (อำนวยการใน จรัญ บุรีภักดี. 2537 : 140) พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีความเสียเปรียบในด้านปัจจัยการบริหาร ขาดแคลนครุภัณฑ์และกระบวนการเรียนการสอนมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนมาก โรงเรียนขนาดกลางมีความเสียเปรียบในด้านปัจจัยทางการบริหารและกระบวนการเรียนการสอนแต่ได้เปรียบในด้านการได้รับการนิเทศจากภายนอกสูงกว่าขนาดใหญ่และเล็ก โรงเรียนขนาดใหญ่มีความได้เปรียบในด้านปัจจัยทางการบริหาร ความพอเพียงของสาธารณูปโภคในชุมชน ครุภัณฑ์ในโรงเรียนและกระบวนการเรียนการสอน แต่เสียเปรียบในด้านการได้รับการนิเทศน้อย และมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนไม่มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส ศรีประพันธ์ (2540 : บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการใช้ทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนเพื่องานวิชาการ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสงขลา พบว่าโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน มีการใช้ทรัพยากรมนุษย์ในชุมชนต่างกัน

4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม มีการปฏิบัติในภาพรวมแตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะการจัดตั้งโรงเรียนในท้องถิ่นใด ๆ เป็นแรงผลักดันมาจากความต้องการของคนที่มี

อยู่ในชุมชนและสังคม เมื่อชุมชน และสังคมขยายใหญ่ขึ้น ความต้องการด้านการศึกษาก็มีมากขึ้น ทั้งนี้เป็นที่ยอมรับกันว่า การศึกษาจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตได้ แต่โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา เป็นโรงเรียนที่ตั้งขึ้นโดยภาคเอกชน ภายใต้นโยบายของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ดังนั้นการส่งเสริม หรือสนับสนุนด้านการอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมจึงขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละโรงเรียนด้วย ส่งผลให้การอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรมของครูอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน แตกต่างกันไปด้วยดังที่ หวน พินธุพันธ์ (อ้างใน นพพงศ์ เหมทานนท์. 2536 : 39-42) กล่าวว่า การศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่อให้นักเรียนรักท้องถิ่นของตนยิ่งขึ้น เช่น ศึกษาประวัติความเป็นมาของหมู่บ้าน ตำบล ศึกษาศิลปะพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน และประเพณีของหมู่บ้าน เป็นต้น ในการศึกษาวัฒนธรรมพื้นบ้านนี้อาจจะนำนักเรียนออกไปสอบถามชาวบ้านหรือไปดูการละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีต่าง ๆ ในหมู่บ้าน หรือไปเก็บสะสมศิลปะพื้นบ้าน เช่น การจักสาน เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ในหมู่บ้าน เป็นต้น ในการนี้จะช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมพื้นบ้านจะได้ช่วยกันรักษาไว้ ทั้งยังทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนแน่นแฟ้นยิ่งขึ้นด้วย

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลา พบว่า การปฏิบัติงานด้านชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน การได้รับความรู้และบริการชุมชน การอนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม ยกเว้นด้านการให้ความรู้และบริการชุมชนปฏิบัติในการปานกลาง แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญกับชุมชน และทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับชุมชนมากขึ้นแต่ควรเพิ่มด้านการให้ความรู้และบริการชุมชนให้มากขึ้น เพราะโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาเป็นที่ ๆ มีความพร้อมไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากรผู้ให้ความรู้ อาคารสถานที่ หรือวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการให้บริการแก่ชุมชน ดังนั้นควรนำทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีมาใช้ในการพัฒนาชุมชนเช่นกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1. ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ปฏิบัติในระดับมาก แต่ควรเพิ่มเรื่องการเข้าไปยกย่องความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพให้กับคนในชุมชน และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนมากขึ้น และที่สำคัญควรมีการประเมินโครงการที่โรงเรียนกับชุมชนปฏิบัติร่วมกันเป็นระยะ เพื่อนำผลการพัฒนาร่วมกันระหว่างสถานศึกษากับชุมชนมาใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น

2. ด้านการให้ความรู้และบริการชุมชน ปฏิบัติในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ พบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการให้ความรู้และบริการชุมชนเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นการให้บริการวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน มีการจัดทำวารสาร เอกสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ให้กับชุมชน และช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่ ชุมชนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

3. ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน ปฏิบัติในระดับมาก โดยโรงเรียนควรเพิ่มเติมเรื่องการนำนักศึกษาดูงานตามสถานประกอบการในชุมชน และมีการจัดประชุมคณะกรรมการหรือประชุมผู้ปกครองนักเรียนบ่อยขึ้นเพื่อแก้ปัญหาโรงเรียน หรือนักเรียน

4. ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ปฏิบัติในระดับมาก แต่โรงเรียนควรจัดให้มีการสอน ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง การขับร้อง ฟ้อนรำ และศิลปประจำชาติเพิ่มในรายวิชาต่าง ๆ และครูอาจารย์ควรเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของคนในชุมชนมากขึ้นตามโอกาสอันควร

5.6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในเขตการศึกษา 3

2. ควรศึกษาวิจัยปัญหาการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา

3. ควรศึกษาวิจัยทัศนคติของชุมชนต่อการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา

บรรณานุกรม

- กรมอาชีวศึกษา. 2540. **สาระสำคัญของร่างแผนพัฒนาอาชีวศึกษาระยะที่ 8.** กรุงเทพฯ : กรมอาชีวศึกษา. เอกสารอัดสำเนา.
- กิติมา ปรีดิลก. 2532. **การบริหารและการนิเทศการศึกษาขั้นต้น.** กรุงเทพฯ : อักษรการพิมพ์.
- จรัญ บุรีภักดี. 2537. "การศึกษาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดพัทลุง." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จรัส ศรีประพันธ์. 2540. "การศึกษาการใช้ทรัพยากรมนุษย์ของผู้บริหารโรงเรียนเพื่องานวิชาการ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- จิตต์ โชติอุทัย. 2532. **การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและการศึกษาเพื่อพัฒนาเยาวชน.** ยะลา : ศูนย์ฝึกอบรมผู้บริหารเขตการศึกษา 2.
- โคมฉาย พรหมปัญญา. 2540. "การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาการประถมศึกษาระดับอำเภอและระดับจังหวัดของจังหวัดพิษณุโลก." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชอบ ภิญญาคง. 2526. **การดำเนินงานโรงเรียนกับชุมชนในจังหวัดนราธิวาส .**นราธิวาส : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส.
- ณรงค์ กาญจนานนท์. 2527. "พฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 12." วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ตัน ใจดี. 2540. "การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา." วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทองศักดิ์ คุ่มไชน้ำ. 2519. "กิจกรรมและปัญหาในการดำเนินงานของโรงเรียนชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ทวี ทิมขำ. 2530. **โรงเรียนกับชุมชน.** สงขลา : เทพการพิมพ์.

- ทันยา พงศ์รักษา. 2535. "การจัดกิจกรรมบริการชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในภาคใต้ สังกัดกรมสามัญศึกษา." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทิพาพร วรรณประภา. 2525. "บทบาทครูกับการพัฒนาท้องถิ่น" วารสารพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.
- ธวัชชัย บุญเต็ม. 2536. "การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชัยภูมิ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- นพพงศ์ เหมทานนท์. 2536. "การปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดกระบี่." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บรรจง สระทอง. 2536. "บทบาทของโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จังหวัดปัตตานี." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- บีเบ้าะ หะยีสาแมะ. 2540. "ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนที่ถูกลอบวางเพลิง จังหวัดปัตตานี." วิทยานิพนธ์นิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี.
- ประจวบ ต่อตระกูล. 2519. "บทบาทการบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชนของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอ่างทอง ตามทัศนะของประชาชน" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประศึก ย่อล้วน. 2530. "การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดกระบี่." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- ปริญญา รอดแก้ว. 2529. "การศึกษางานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปรีชา เชื้อตระกูล. 2518. "งานบริหารการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดรัฐบาลกลาง." วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา คัมภีร์ปกรณ์. 2522. "บทบาทอันพึงปรารถนาของโรงเรียนชุมชน" เอกสารการสอนชุดวิชาโรงเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- พนัส หันนาคินทร์. 2524. **การบริหารบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ :
- พีรจักร แสงฉาย. 2536. "ระดับการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของครูโรงเรียนประถมศึกษาศึกษา จังหวัดสงขลา." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ไพฑูรย์ ยาไทย. 2539. "บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและผู้ปกครองนักเรียน สำนักงานการประถมศึกษา อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มนัส สุวรรณชาติ. 2541. "บทบาทด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดนราธิวาส." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เรือง เจริญชัย. 2522. "แนวโน้มของการมัธยมศึกษาของประเทศไทย" กรุงเทพฯ : สำนักโครงการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษา.
- ลัดดา เสนาะพิน. ม.ป.ป.. "ประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ในการบริหารงานด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิเชียร สีเมือง. 2544. "บทบาทที่เป็นจริงและพึงประสงค์ของหัวหน้าแผนกวิชาช่างอุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- วิทยา บุญสม. 2520 . "การบริหารโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิไลวรรณ วิทยาวิโรจน์. 2522. **การประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : มิตรสยาม .
- ศิลปชัย ผลกล้า. 2540. "การศึกษาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนประถมในห้าอำเภอชายแดน จังหวัดสงขลา." ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2529 . **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย.
- สมชาย รัศยุติธรรม. 2538. "การปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยโสธร." กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

- สมปอง นิลล้วน. 2530. "การศึกษาปัญหาการบริหารบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสงขลา." วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมพร เพชรสงค์. 2532. "การศึกษาปัญหาการบริหารงานอนุบาลชนบทในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี." วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา.
- สวาท หาญกลับ. 2534. "การศึกษาการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จ.ตรัง." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สังวร เขญฐะ. 2540. "ศึกษาการดำเนินงานการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2540. **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติพัฒนาที่ 8.** กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- สิริรัตน์ สุทธิดารา. 2529. "การบริการชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดตรัง." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สุนิตย์ สุวรรณมณี. 2534. "การศึกษาปัญหาการบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดนราธิวาส." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุภาภรณ์ ศรีพหล. 2526. **การจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา.** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช.
- สุนนต์ ศิริธรรม. 2532. "การสร้างเครื่องมือและการประเมินสำหรับการบริหารความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุรพล มีหนองหว้า. 2540. "ปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวัฒน์ พุทธเมธา. 2534. **ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน.** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- สุวิทย์ บุญช่วย. 2525 . การบริหารโรงเรียนทฤษฎีและปฏิบัติ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- เสริมวิทย์ นิลรัตน์. 2536. "การปฏิบัติงานของผู้จัดการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ใน เขตการศึกษา 2." วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์.
- โสภณ เพ็ชรพวง. 2533. "การศึกษาปัญหาการบริหารงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชนของผู้สังกัดบริหารสังกัดสำนักงานประถมศึกษา จังหวัดยะลา." ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- หวน พันธุ์พันธ์. 2532. การบริหารงานด้านความสัมพันธ์ชุมชน. กรุงเทพฯ : อรรถพลการพิมพ์.
- อนุชา ประคองวิทยา. 2542. "การประสานสัมพันธ์กับชุมชนที่พึงปฏิบัติของผู้อำนวยการ วิทยาลัยเทคนิค กรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อดุสากรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อรุณ รักธรรม. 2527. **หลักมนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร.** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อัจฉริยภา มีรุ่งเรือง. 2542. "การศึกษาการปฏิบัติงานโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 3." ปรินญานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อุทัย บุญประเสริฐ. 2531. "หน่วยที่ 10 : โรงเรียนกับชุมชน." ชุดการศึกษามหาวิทยาลัย **สุโขทัยธรรมมาธิราช.** กรุงเทพฯ : นำงำการพิมพ์.
- อุเทน จิตต์สำรวย. 2541. "การศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ ชุมชนของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Bruce, Elkins louis, Jr. 1972. "The Role of the Elementary Principal in Community Relations" Dissertation Abstracts International.
- Chotiskan, s. 1994. "The Role of Education in Rural-Urban Migration: A Case study in Chiangmai, Thailand." A Dissertation Submitted to the Graduate Division of University of Hawaii, University of Hawaii.
- Harris, Ben M. 1975. **Supervisory Behavior in Education.** Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice- Hall.

Lipham, James N. 1974. *The Principaiship: foundation and Function*. New York: Harper & Row Publishers.

Morphet, Edgar L. 1982. *Educational Organization and Administration*. New Jersey : Prentice – Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก	แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ภาคผนวก ข	หนังสือราชการ

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

เรียนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน เพื่อให้การตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงขอชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามดังนี้

แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหารและครูอาจารย์ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในจังหวัดสงขลา

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนในจังหวัดสงขลาใน 4 ด้านคือการพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน การอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ซึ่งผลงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางสำหรับการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน โดยส่วนรวม

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะที่เป็นผู้บริหารและครูอาจารย์ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาแห่งนี้ตอบแบบสอบถามตามความจริงและความคิดเห็นของท่าน และผู้วิจัยขอรับรองว่าจะปกปิดเป็นความลับไม่ให้ส่งผลกระทบต่อท่านเป็นการส่วนตัวโดยเด็ดขาด

แบบสอบถามชุดนี้มี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนใน 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ความรู้และบริการชุมชน การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน การอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างสมบูรณ์

นางสาวจิราพร ศาส์ประดิษฐ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาบริหารอาชีวศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามสถานภาพของท่าน

1. ปัจจุบันท่านปฏิบัติงานอยู่ในตำแหน่ง

ผู้บริหาร

ครู-อาจารย์

2. ประสบการณ์การทำงาน

ต่ำกว่า 10 ปี

ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

3. ขนาดของโรงเรียน

ขนาดเล็ก (นักเรียน 1-570 คน)

ขนาดกลาง (นักเรียน 571 - 1,140 คน)

ขนาดใหญ่ (นักเรียน 1,141 คนขึ้นไป)

**ตอนที่ 2 ข้อมูลแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน
ในจังหวัดสงขลา**

คำชี้แจง

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนแสดงระดับปฏิบัติตามความเป็นจริง เกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชนใน 4 ด้าน คือ (การพัฒนาร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน/การให้ความรู้และบริการชุมชน/การได้รับความรู้และบริการจากชุมชน/การอนุรักษ์ศาสนาศิลปวัฒนธรรม) โดยค่าระดับสภาพความสัมพันธ์จะมีความหมายดังนี้

- | | | |
|---|---------|-------------------|
| 5 | หมายถึง | ปฏิบัติมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | ปฏิบัติมาก |
| 3 | หมายถึง | ปฏิบัติปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | ปฏิบัติน้อย |
| 1 | หมายถึง | ปฏิบัติน้อยที่สุด |

ตัวอย่าง ระดับการปฏิบัติเกี่ยวกับสภาพความสัมพันธ์กับการรู้จักชุมชน

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน		ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่ สุด
ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1
	ด้านการวางแผนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ชุมชน					
(0)	ดำเนินการให้มีการสำรวจชุมชนเพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของชุมชน		✓			

จากตัวอย่างแสดงว่า มีการดำเนินการสำรวจชุมชน เพื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของชุมชนในระดับมาก หรือ ค่อนข้างต่อเนื่อง

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษา เอกชนกับชุมชน

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา		ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ มาก ที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
ข้อที่	ข้อความ					
	ด้านการพัฒนาร่วมกันระหว่าง สถานศึกษากับชุมชน					
1	โรงเรียนสำรวจปัญหาและความต้องการของชุมชน อย่างต่อเนื่อง					
2	โรงเรียนกำหนดแผนงานสอดคล้องกับปัญหาและความ ต้องการของชุมชน					
3	โรงเรียนแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการ พัฒนาชุมชนเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจน					
4	คณะกรรมการโรงเรียนประกอบด้วยบุคคลจากชุมชน และโรงเรียน					
5	โรงเรียนได้เชิญผู้นำชุมชนเข้าร่วมปรึกษาหารือในการ วางแผนเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาชุมชน					
6	โรงเรียนเปิดโอกาสให้ ผู้ปกครอง ชุมชน มีส่วนร่วมใน การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชน					
7	โรงเรียนได้จัดประชุมผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอเพื่อการ แก้ปัญหาของนักเรียนร่วมกัน					
8	โรงเรียนได้เข้าไปดำเนินการเพื่อยกระดับความรู้ความ สามารถในการประกอบอาชีพให้กับคนในชุมชน					
9	โรงเรียนสนับสนุนให้ครูและนักเรียนร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เป็นการพัฒนาโรงเรียนและชุมชน					
10	โรงเรียนและชุมชนได้มีการประเมินโครงการด้านการ พัฒนาร่วมกันเป็นระยะ					

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา		ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ มาก ที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1
	ด้านให้ความรู้และบริการชุมชน					
11	นำนักเรียนออกช่วยพัฒนาชุมชนในทุกรูปแบบ					
12	จัดทำเอกสารทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ให้ ความรู้กับ ชุมชน					
13	จัดกิจกรรมเพิ่มความรู้และแนวคิดใหม่ ๆ ด้านอาชีพ เพื่อเผยแพร่แก่ชุมชน					
14	เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามาใช้อาคารสถานที่ในการจัด กิจกรรมต่าง ๆ					
15	จัดให้คณะครูอาจารย์ นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ พัฒนา และบริการชุมชน					
16	ให้บริการวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อใช้ในงานของชุมชน					
17	อบรมให้ความรู้วิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชน ทั่ว ไปอย่างต่อเนื่อง					
18	จัดบริการด้านกีฬาและนันทนาการแก่ชุมชน					
19	โรงเรียนมีวิธีการจัดกิจกรรมให้ความรู้กับชุมชนใน ทุกองค์ประกอบ ได้แก่ ให้ความรู้โดยครู นักเรียน เจ้าหน้าที่ของรัฐ บุคคลภายนอก และเอกสาร					
20	ให้คำแนะนำหรือปรึกษาในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของ ชุมชน					

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา		ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ มาก ที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1
	ด้านการได้รับความรู้และบริการจากชุมชน					
21	ชุมชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงโรงเรียน					
22	นำนักเรียนศึกษาดูงานตามสถานประกอบการในชุมชน					
23	ร่วมกับชุมชนในการจัดกิจกรรมเพื่อหาทุนการศึกษาให้นักเรียน					
24	ชุมชนสนับสนุนโรงเรียนด้านบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่นักเรียน					
25	สถานประกอบการให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับสถานที่ฝึกงาน ให้ความรู้ และดูแลนักเรียนฝึกงาน					
26	ชุมชนสนับสนุนในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ในด้านเงิน ทรัพย์สิน หรือแรงงาน					
27	ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ เช่น สหกรณ์ วันพ่อ วันแม่					
28	จัดประชุมคณะกรรมการหรือผู้ประกอบการนักเรียนเพื่อแก้ปัญหาและความต้องการของโรงเรียน					
29	ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ในชุมชนให้เป็นประโยชน์ต่อการสอน					
30	โรงเรียนนำข้อเสนอแนะของผู้ปกครอง/คณะกรรมการไปปฏิบัติเพื่อปรับปรุงโรงเรียน					

สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษากับชุมชน ในจังหวัดสงขลา		ระดับการปฏิบัติ				
		ปฏิบัติ มาก ที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อย ที่สุด
ข้อที่	ข้อความ	5	4	3	2	1
	ด้านการอนุรักษ์ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม					
31	จัดทำแผนงานหรือโครงการเพื่ออนุรักษ์ศาสนา และศิลปวัฒนธรรมอย่างชัดเจน					
32	ส่งเสริมด้านการศึกษาด้านวัฒนธรรม การละเล่น พื้นบ้าน ประเพณีในท้องถิ่นแก่นักเรียน					
33	จัดให้มี ดนตรี การละเล่นพื้นเมืองและศิลปะประจำชาติ ในรายวิชาต่าง ๆ					
34	จัดนิทรรศการ พิพิธภัณฑ์ เพื่อเผยแพร่ ประเพณีท้องถิ่น					
35	สนับสนุนให้ครู นักเรียน ร่วมงานกับชุมชนในวันสำคัญ ทางศาสนา					
36	จัดอบรมการเล่นดนตรี การขับร้อง ฟ้อนรำ และ การละเล่นท้องถิ่น					
37	โรงเรียนกับชุมชนได้ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรม					
38	ร่วมจัดกิจกรรมในเทศกาลต่าง ๆ ของท้องถิ่น เช่นวัน ลอยกระทง					
39	เชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมกิจกรรมงานวันเด็ก วันแม่ หรือวันสำคัญอื่น ๆ ของโรงเรียน					
40	เข้าร่วมงานของบุคคลในชุมชนตามโอกาส อันควร					

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ



คำสั่งคณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 145/2544

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ ของนางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของ นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย
และมีประสิทธิภาพจึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ดร.วีรวัฒน์	วรรณศิริ	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.เนาวรัตน์	วิไลชนม์	ประธานกรรมการ
รศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.มาลัย	จิรวุฒนเกษตร์	กรรมการ
ดร.ณรงค์	พิมสาร	กรรมการ
ดร.วีรวัฒน์	วรรณศิริ	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2544

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คณบดี

Dr.
2414.044



ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการดังนี้

นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ รหัสประจำตัว 42064155 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา (CIRCUMSTANCE OF RELATIONSHIP BETWEEN PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS AND COMMUNITIES IN SONGKHLA PROVINCE)" โดยมี รศ.ดร.สมพร ไชยะ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.วีรวัฒน์ วรรณศิริ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ.2544

(รศ.ดร.บุญวัฒน์ อัดชู)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย



ที่ ทม 1504 / 2939

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์บำเพ็ญ ไมตรีโสภณ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ”

คณะกรรมการอุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040



ที่ ทม 1504 / 2939

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.เรวดี กระจะโหมวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040



ที่ ทม 1504 / 2939

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๗ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์สุธรรม เดชนครินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040



ที่ ทม 1504 / 2939

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์จรัส อติวิทยากรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา ”

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040



ที่ ทม 1504 / 2939

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

3 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์จำเริญ แสงดวงแข

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชน ในจังหวัดสงขลา”

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่า มีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใดซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้การเก็บข้อมูลของ นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร.3269040



ที่ ทม 1504/ 2940

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนพัทลุงบริหารธุรกิจ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร
 อาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชน
 ในจังหวัดสงขลา ” คณะกรรมการอุดมศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาได้
 ทดลองใช้แบบสอบถาม เพื่อการวิจัยในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
 มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 3271 199, 7373000 ต่อ 3692

โทรสาร 3269040



ที่ ทม 1504 / **3232**

คณะกรรมการผู้ดุษฎีกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคโนโลยีช่างกล

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ดุษฎีกรรม
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยวิจัยศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ตสสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนพณิชยการสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ตสสาหกรรม
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดมศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการอุดมศึกษา
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ดุษฎีกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนบริหารธุรกิจวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ดุษฎีกรรม
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๔

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนบริหารธุรกิจสงขลา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสตร์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนวชิราโปลีเทคนิค

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดมศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการอุดมศึกษา
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ทดสอบ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนช่างอุตสาหกรรมขนาดใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ทดสอบ
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเทคนิคแจ้งพาณิชย์การ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดมศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการอุดมศึกษา
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนพณิชยการหาดใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการอุดมศึกษา
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ทดสอบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเพชรสยามพาณิชย์การ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ทดสอบ
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน้ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนส่องแสงพาณิชย์การ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดมศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการอุดมศึกษา
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ทดสอบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนหาดใหญ่บริหารธุรกิจ นานาชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสตร์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ทดสอบ
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนหาดใหญ่อำนวยการบริหารธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสตร์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนหาดใหญ่อำนวยการวิทย์พัฒนวิชาการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดมศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการอุดมศึกษา
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน้ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอุดมศึกษาพาณิชย์การ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนแจ้งบริหารธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
 อุดมศึกษา สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ สภาพความสัมพันธ์
 ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา ” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
 เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
 รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการอุดมศึกษา
 จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
 ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
 โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร.327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040



ที่ ทม 1504 / 3232

คณะกรรมการผู้ทดสอบ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 กรกฎาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนช่างกลภาคใต้เทคโนโลยี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ

ด้วย นางสาวจิราพร ศาสตร์ประดิษฐ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา จะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สภาพความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กับชุมชนในจังหวัดสงขลา” และได้รับอนุมัติหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2544 ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บ
รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามในสถานศึกษาของท่านคณะกรรมการผู้ทดสอบ
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาต ให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถาน
ศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน มา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ พิมสาร)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 327-1199 , 737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 3269040

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวจิราพร ศาสน์ประดิษฐ์
วัน เดือน ปีเกิด	22 กรกฎาคม พ.ศ. 2517
การศึกษา	ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ประวัติการทำงาน	อาจารย์โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี สอนสาขาการตลาด 2539 ดำรงตำแหน่ง รองหัวหน้าแผนกพาณิชย์การ โรงเรียนสงขลาเทคโนโลยี 2540 - ปัจจุบัน ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าแผนกวิชาการ โรงเรียนหาดใหญ่บริหารธุรกิจ นานาชาติ
ประวัติการฝึกอบรม	การประเมินผลการปฏิบัติงาน คณะกรรมการจัดทำหลักสูตรชุมชน 2540 คณะกรรมการประเมินครูแกนนำ "learning English Creatively" from KOLEJ DAMANSARA UTAMA (MALAYSIA)
ที่อยู่ปัจจุบัน	1362 ถ.เพชรเกษม อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90115 โทร.074-360600-3